

دانه ر: تا *پافیضی را* ده

پیشکیش بی به دایکم، مینا قادرزاده

انتشارات صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران

تهران، خیابان استاد مطهری، نبش خیابان دکتر مفتح، ساختمان جامجم چاپ اول: ۱۳٦٤

حروفچینی: لاینوترون انتشارات سروش

این کتاب در پنجهزار نسخه در چاپخانهٔ تك چاپ و صحآفی شد.

همهٔ حقوق محفوظ است.

بها: ۱۰۰ ریال

سەرەتا

زۆر كەس ھەن ــ لاوە كى يان خۆمالى ــ كەقاموسى زمانى كوردىيان نوسيوه، نوسينى نيوه كانيان، لە چەندلاپەران تى دە پەرى كەليرەدا، نامەوى لەسەرئەوە ى برۆم.

به لام بو بیره وه ری ده بی له هه و ل و گرده وه کو ییان ریز بگیری وسپاسیان لی بکری. ئه وان له رابر دورات اکوئه و رو به وکردو کویه ی خویان ری وشسوینی لی کولینه وه و پشکنینه وه یان به رچاو خستوین. له وروش به دواوه و لیره ش به ولاوه، ئه رکی سه رشانی به ره ی تازه پی گه یشتوه که، کرده وه ی ئه وان ره چاوکا. که به ناگادارییکی پتر و تیوه چونیکی قولتروده ستکه و تیکی به ربلاو تر بی به خوخورین و خورین و خوله خه لکی دی زلتر زانین ده ست به کار و دل به یار بی.

یه کیّك له و کارانه ی که به وان و یّی رانه گه یسشتون و بوّنیّمه یان به جیّ هیّشتو وه که سه ری لیّ بیه شیّنین و خه می لیّ بخو یّن، وه ده رخستنی قامو سیّکه که نه ك هه روشه ی مانا لیّ دابیّته وه، به لّکو و شه ی بر دبیّته پالّ و شه ی دی بوّ ساز بونی زاراوه.

ئدوزاراوه ش به نیشان دانی ویّنه یه ك له پیشینیان ـ به یت، گوّرانی، لاوك، هه ته لُوّ كه، مه ته لُوّ كه، مه ته لُ و قسمى نه سته ق وهوّنراوه ى شاعيران ـ لیّك درابیّته وه.

بیّتوکه سیّك لهوقاموسه ی که له به ره وه باسمان لی کرد، که لْك وه گریّ، بوّی رون ده بیّته وه که، بوّوینه: چاوری خشاندن، چاولی کردن و تیّ روانین، یه ك نین وجیّی به کاربر دنیان فیّر ده بیّ.

له ئاكام دا: وه ختى زۆرتر بۆده گەرێتەوه، خەڵك چاكترلە مەبەستى دەگەن، قەڵس وە رەزى خراپ تىڭ گەيشتن و خراپ تىن گەياندن نابىن. هاتوئه وکه سه، یه کیکی دوانداوپیّی کوت: «شتیکم نوسیوه پیّم خوّشه بیبینی و پاش خویّندنه وه ی بوّم ریّك و پیّك که ی.»

ئە گەر بزاننى گو يْدێرە كەي ئەوە ندەي كارھە يە، سەرىخۆي پنى ناخورى، پىيى دە ڵىن: «تكايەھەرچاو يْكى رى بخشىنە.»

ئهگەر زۆرىشى كارنەبىخ، پىيى دەڭى: «چاويىكى لىن بكـــه.» بىيتو كــارىشى <u>نەبىخ</u> وتامەزرۆش بىخ، پىيى دەڭى: «بىۆم تىن بروانە.»

ئیستی کاتیک و ت و ویژی خه لکیمان گوی لی ده بی، یان نوسر اوه کان وهو نر اوه کانی هیندیک له نوسر اوه کانی و شاعیره کانی کورد ده خوینینه وه، جاروبار و شهوزاراوه ی لاوه کی و داتا شر اوی ره ق و زه ق مان دیته به رچاو، که به شیان به سهر زمانی کوردیوه نیه.

ئه گهرقاموسیّکی من کوته نی، زاراوه یی، هه بیّ ده بیّته پهرژینیّك بو لیّك کردنه وه ی قسهی بی هیّزله قسهی به هیّز ونوسراوه ی بیّ پیّزله نوسراوه ی به پیّز. هه روه ها پاشه که وتیّکی به نرخه بوّ به ره ی دوارو ژ که به میرات پیّی ده بری و به سه ری دا ده که ویّ و له به روبوی ده حه سیّته وه.

لێی فێر ده بێ که ئه ویش شتێکی به جێ بهێلێ بوٚ، به ره ی پاش خوٚی وهه مو نه ته وه کانی دنیا.

هیندیک کهس پییان وایه زمانی کو ردی، به رته سکه وگه لیکیش لایان وایه، به ربلاوه. له هه رکامیان بی، پیداویستی به و خزمه ته ی هه یه.

من دابی ریّك خستن و دارژتن و نوسینی ئه و قاموسه م ـ که هیشتا هه رده نگی هه یه و ره نگی نییه ـ له و نامیلکه یه دا، بو خوینه ر داخستو وه. لیره دا خوینه ری به ریّز دلّی ئو قره ی ناگری و پیشه بره م لی ده گریّته وه و تامه زروی ئه وه یه بزانی: زمانی کو ردی له کامیانه. به لام من له باتی ئه وه ی بیر و با وه ری خوم ده ربر م، تاقه و ینه یه کی ده خه مه به رچاو.

دیتنی شیّوه ی ریّك خستن وتیّك خستنه وه ی ئه و ویّنه یه، بوّخویّنه ر ده بیّته ههویّنی پیّك هیّنان و وه دی هیّنانی قامو سه که.

له لایه کی دیکه شهوه، ده بنیته پنجیّك که بیروبا وه ری خویّنه ری لیّ ده رِوێ، ده بنیته

بناخه وبنچینه یه ك که روانگهی وی له سه رهه آلده چند دیّ. ئه و ویّنه یه: میّوژیکه له که ویژیک له که ویژیک له که ویژیک له باریّک له باریّک له ریّژنه یه ك ویه کیّکه له لیّرنه یه ك، په رتو که نانیّکه له ده سته واریّك وداریّکه له لیّره واریّك، بریّکه له گه لیّك ومه ریّکه له میّگه آیك.

ئه و و ننه یه چاوگ (مصَدْرَ) ی - چون - ه که ره گه ڵ پیشبه ندان و پاشبه ندان و نیو (اسم) ان... م خستو وه و زوّر لکی لنی بو وه ته وه و هه ر لکه ی هینندیک که شم (صورَت) ی پیوه یه هه رکه شمه م هه ربه تاقه رسته (جُمله) یه ک لیک داوه ته وه. (مانا، بارته قای رسته یه.) که وابو مانام ده قاوده ق بو نه نوسیون. بو یه ش چاوگم ده ست نیشان کر دووه که هه روه ک له نیوه که ی رادیاره، سه رچاوه و کانی ئاوه، بو کردار (فِعْل)ه کان و کرداریش ئه ستونده کی تاولی زمانه و تیغه ره ی پشتی ریزمان.

وابزانم له رابر دوراتاکوئیستنی ۲۵ قاموس (فهرهه نگ) ی زمانی کوردی پیکهوه نراون وسه رله به روبه ره به به ره _ خودا پیمان ره واببینی _ ئه وکاره ریّك وپیّك تر، پوخت و پاراوتر، له بارتر و بی خه وش تر بو وه و به ره و پیشکه و تن روّیوه. به رهه می هه ره نوی ی قاموس ریّک خستنی زمانی کوردی، قاموسه با وه ریی کر اوه که ی ماموستا زه بیحی یه.

پنموایه کاتی وه یهاتو وه که چه ند لکنک له داری پنی گه یشتوی قاموس رنگخستنی زمانی کوردی بر ونی وههروه ك مه عروف قه ره داغی مردوخی، له سه ره تای فه رهه نگی کشت و کالله کهی خونی دا رایگه یا ندووه (فه رهه نگی کشت و کالله به غدا، ۱۹۷۳، ۲ به رگ): ده بنی زمانی کوردیش وه ك زمانه کانی تری سه روبه ندی نیمه، چه ند جو ره قاموسی تروه ك قاموسی زاد وه كانی کورد، و قاموسی زار اوه یی به خویه وه ببینی تاچاكتر پیداویستیکانی خه لك پیك بینی.

به دوای فه رهه نگی کشت و کاڵ، ئه وامن گه ڵاڵه یه کم بوّ ساز بونی قاموسی زاراوه یی زمانی کو ردی _ که ئیستنی به ده ستانه وه یه _ پیکه وه ناوه، که بیّتو باش بنی و په سند بکری هیوام وایه که سیّك یان چه ند که سیّكی دی ئه و گه ڵاڵهی بکه نه هه ویّن بوّ دارژتنی قاموسی زاراوه یی زمانی کو ردی.

خو يْنەرى خوْشەويستى، دواى خو يْندنەوە ى ئەو نامىلكەيە پوچە كانى لىي ھەلاوپىرە و

سوچه کانی لنی هه لوه ژیره ومنیش ئاگادارکه، بوّم بنوسه، پیّم بلّی ولیّم رابسبیّره. ئه گهر که لّکیشی نه بو به سهرم داده وه، مالّی قه لّب سهروه ساحیّبی! ئه گهر لیّشم قه لّسی، ئه وا پشتی من وداری توّ!

تاها فهیزی زاده

چون، له گهڵ پێۺبهندان:

بۆ + تێ + وه + چون = بۆتێ وه چون. وه ك: له بهرم گران نييه، پێم خوٚش بێ سهرم له و كر اسه يه وه بۆتێ وه ده چێ، ز وٚر ته نگ نييه. يان: له سهر خێران، وه ختێك ژنێ بهێنى له جل هه ڵگر تنێ دا ناهێڵم زه بر تڕێكه وێ، بۅٚخوٚم بوٚت تێ وه ده چم. ز وٚر ده ربه ستى مه به.

بۆ + چون = بۆچون. وه ك: تائەورۆ كەسنىك ولامى ئەو ھەتـەلۆكـەى نەديوه تەوه. ولامى تۆش زۆرباش نىيە. بەلام چاكى بۆچوى. يان: بۆتدينم، بۆتدينم، بۆتدىنم لەومورسايە،

ئه گهرئيران ليي نهبي، بوت ده چمه نوريايه.

یان: بازیکی قورست بو تیك ناوم و بو ت داگر توم. ناتو انم هه نی گرم و بوم ناچی یان: بو بازرگانی ده چمه شنویه کراست بودینم له گونی لیمویه.

یان: وه ختیک هه لوّ دییهوی نیْچیری بگریّ، بَوْی ده چیّ و تیّی روّدیّ. یان: من وای بوّده چمو تاری ماموّستاکهم هه لهی تیّدا نه بو.

بوّ + ده ر + چون = بوّده رچون. وه ك: به ئيّمه ى ده كوت: له چ شتيّك مه ترسن و هه مو كه ندو كوّسپيّك له سه رريّتان لاده ن وله ته نگانان داله سه ره خوّبن، كه چى وه ختيّك كه موسكيّك نه هاتى روى تنى كرد، چوّكى داداوله به ره گه دانه ما و بوّى ده رچو وقه ل فرى كرد!

بوّ + لا + چوْن = بوّلاچون. وه ك: پو ڵێكم دابو به بر اكهم دوێنێ چوم بوّلاى كه لێى بستێنمه وه. يان: نيشانه يه كم بوّت داكر دبو كـه به تفـه نگ پێـوه نێى. به لاّم نه ك هه ر له بالآت نه كرد، به لكو بولاشى نه چوى. يان: تاشتى ته روبر هه بنى، بولاى شتى ئيشك و برينگ ناچم. يان: له به رئه وه ى پياويّكى چاك نيية، قه ت خوّى تنى مه گه ينه ولاى لنى لاده و بولاى مه چو!

به +....+ چون. وه ك: لام وايه به سوارى چووه نه ك به پييان. يان: لام وايه ئه وه نده سه هه نده يه، به هيچ ناچئ! يان: دياره له ميْژه بابت ئه مرى خوداى به جى هيْناوه وعو مرى داوه به حازريان. به لام نازانم ئه وخودالى خوْش بو وه، به چى چو وه؟

به + سهر + ئهوه + چون = به سهره وه چون. وه ك: له بيرت بنى كه كتيبه كهت لنى سوتاندم، جا به سهرته وه نه چنى، تو لهى خو مت ههرلى ده كه مه وه! يان: ئه تو له كوى به لاى منه وه ها توى و كه نگنى له دوى قسهى منت داوه؟ كه وابو منيش به وه ختى خوى بستينكت به سهره وه ناچم. گله ييم لنى نه كه ى، دنياروى بيژينگييه، چونم ده بينى، وات ده بينم.

به + سهر + دا + چون = بهسهرداچون. وه ك: ليّيان خه فتام وقهره به قهره يان روّيشتم وله جيّيه كى ده گيرم خستن. كاتيّك خوت وخافل بهسهريان داچوم، عه به سان.

به + لا + وه + چون = به لاوه چون. وه ك: كاتيك شتيكى له نيوان خوّمان وخه لْكى دا به ش ده كه ين، نابئ هه ربوّ لاى خوّمانى دابشكيّنين، يان چوه به ركه س نه هيّلين: خوّمان پر كه ين وخه لْكى قر. به لْكو چاك ئه وه يه زوّرترى به لاى خه لْكى يه وه بچين.

پێ + تێك (ده+يهك) + چون = پێتێكچون. وهك: هێندێك جلوبهرگههنبێتو بيانشوٚين، پێێتێكده چن. يان: ژنه كه قسهى ناخوٚشى به مێرده كهى كوت. مێرده كهزوٚرى پێ تێكچو.

پێ + چون = پێچوڼ. لهرێگايهزوٚری پێ چووه. له ئاشی دێيهوێ تێی هه ڵێنێتهوه!يان: ههرچی لهوکوړه توٚړه ده بم وپێی ده کهم که ده ست بزێوييه نه کا، به گوێي دا ناچێ وپێ ناچێ!يان: له سهر ئه وکاره خراپانهی که خوی پێگرتووه، ههرچه نده سه رکونهی ده کهن وتانه وتانوتی لێ ده دهن وجاری وایه لێشی ده دهن،

به لام پي ناچي، دوايه ههرده ليي نه باي پي داهاتو وه ونه بو ران!

پی + دا + چون = پی دا چون. وه ك: به وریگایه ی داچو ی بو شاری ؟ _ نه، پیی دانه چوم. یان: ئیستی هه وروهه لایه، زوری پیدا ناچی که ده بیته وه تاو وساو. پی + دا + هه ل + چون = پیداهه لیچون. وه ك: جاریکی پی ی دا هه لیچوم، کو له واربوم. ئیدی به سمه!

پێ + وه + ههڵ + چون = پێوه هه ڵڿون. وه ك: منداڵي واهه يه تا دارێكي بڵيند ده بينێ، پێوه هه ڵده چێ. ئيدي نازانێ بێتو بهربێته وه، سهري تێداده چێ!

پێ + ههڵ + چون = پێ ههڵچون. وه ك: دومنداڵ له بن دارێكى توٚپێنيان ده كرد. له ناكاوتوٚپه كهيان كهوته سهرداره كهوبه لكوپو پێوه گيـر ساوه. ههرچه ندداره كهيان راتڵه كاند، بهرنه بوٚوه. يه كێكيان پێى هـهڵچو وهێنايه خوارێ.

پێ + ههڵ + ئا + چون = پێ ههڵا چون. وه ك: ئى واهه يه پێ ههڵاچون به كێوى چر وههڵهموتى له بهرگران نييه وبۆى وه كوئاوخواردنه وه وايه. بــهڵام له پێ ههڵاٚچون به شاخى ژيان زه نده قى ده چێ

تى + چون = تى چون. وه ك: له وچه نددلو په ده رمانه ى كه له چاوت كر دهه ر دلو پيكى تى چو. يان: ئه و خانو وه ى كه چه ند رو ژله مه و به ركزيو ته، چه ندى تى چووه؟

تی + دا + چون = تیداچون. وه ك: ئهوه ی ههمبو نه مبودام به بنه تـوّ و، بوّداچاندنی موچه وکیّلگه که مان. له به رئه وه ی سال خوّش نه بـو، ده غلّه کهم بوّره نیّو نه هات و بنه توّوه که شی ده رنه هیّناوه. به داخه وه تیّداچوم!

تى + را + چـون = تيْراچـون. وهك: وشياربـه، ئيْـره دركوداڵىزۆره،

تيترانه چن وبريندارت نه كهن.

تَىٰ + رِوْ + چـون = تىنروْچون. وهك: بـوْئەوەىدەرزى وتـەبەنـەت تىنروْنەچىٰ، نابىٰ لەبەردەستانيان دانىٰى.

تیک (ده به یه ک) + چون = تیک چون. وه ک: ماله میر ولهی به دلو پیک باران، تیک ده چی. یان: له میره نیروانمان پیکه وه نییه و تیک چوین. یان: کاتیک قسه کهم سه رله به ربو گیراوه، ره نگی به رویه وه نه ماوزور تیک چو.

زاواله بوكي مهده، زاوالهبـوكي مهده

ته گهرله بو کني بده ي، تيك ده چني ده سره وشهده.

تنك (ده + يه ك) + و + پنك (به + يه ك) + چون = تنك و پنك چون. وه ك: له زور بنه مالان داكاتنك گه وره ى مالنى ده مرى، رئى وشونن وچوننه تى ژبانى ئاسايى ماله كه تنك و پنك ده چى.

تى + وه + چون = تيوه چون. وه ك: پيش پيت قوره، وشيار بهتى يه وه نه چى! يان: پيم خوش نه بو ئه و كاره ى بكهم، به لام ئه وه نده يان لى رائه سپاردم وها نيان دام وهه مو ريگايه كيان لى بريمه وه كه، منيش به ناسه رسه نگى پيى داكه و تم و تى يه وه چوم. يان: ئه و پيلاوه پاره كه ده پيى كوره كه مه وه ده چو، به لام ئه وسال كه گه وره تربوه، پيى تيوه ناچى.

تیك (ده + یه ك) + هه ڵ + چون = تیك هه ڵچون. وه ك: شهرى قورس له نیوان چاكان وخراپان داهه یه. له وتیك هه ڵچونهى داجارجارچاكان سهرده كهون وهیندیک جاریش به داخه وه خراپان زاڵ ده بن.

«چون. وه ك:

ده چم بو پينجون، پينجم پني ده چني هه تاديمـه وه تاقـه تم ده چني.

یان: دویننی ئه وه نده سار دو به سته له ك بو، ده ستم چوبون، ده تكوت لی په رین. یان: ژماره ی دراوه که م درابو له کاتی شتومه ك کرین دا به هه رکه سم ده دا به سه ریان دا ده دامه وه، چونکو نه ده چو. یان: ئه وکابرایه شه پلهی لی داوه. لایه کی به ده نی چوه. یان: چومه لای دوکتور، گه لیك پول و پاره م له خوم خه رج کردو زورم چو.

ده ر + چون = ده رچون. وه ك: وه ها كه ند وكوّسپ ته نگيان پێ هه ڵچنيوم، كه رزگاريم بوّنييه و ده رناچم و ده ره تانم نييه. يان: له و تاقى كر دنه وه ى دوێنێ داباشم. لام وايه ده رده چم. يان: تفه نگه كه م پر كر دبو، بێ ئه وه ى په له پيتكه كه ى ببزيّوم ده رچو. يان: ده رچو ئه و سه رده مه ى برّه م بره مى ده سه لاتت بو. يان: ئه و گو قاره هه مو چو ارشه مموّيان ده رده چێ و بـ لاو ده بيّته وه. يان: ئه گه ر بـه وردى ليك بكوّلينه وه، به خزم ده رده چين. يان: كه و شه كه م زوّر دره نگ در او چاك ده رچو.

رۆ+ چون = رۆچون. وه ك: تكايه به جێى روخهك دامەرۆده نا رۆدە چێ. يان: نانى گەڵا گەڵا نەبێ بەگەروم رۆناچێ.

له + بهر + چون = له به رچون. وه ك: له گهره كى ئىمه ژنىك زگى پر بو. وختىك زا، منداله كه ى به ساغى نه بو وله به رى چو!

له + بهر + ئهوه + چون = لهبهره وه چون. وه ك: پاش ئهوه ى دوستى جار، چوخه كه يان بو شوشتوم، تيك چو وه وئيدى بو بهرم نابتى وله بهرمه وه ناچتى. بيتو به سمر سمر يش له بهرى كهم، هه له ددرى. يان: دواى ئه وه ى ئاشت بو ينه وه، ئيستى ئه وه نده يه كترمان خوش ده وى وجوتين كه ته نانه ت ده رزيشمان له به ره وه ناچى.

له+ بهر+ یه ك+ چون = له به ریه كچون. وه ك: ههركوّمه ڵێڬڕێ و شوێنێكى تايبه تى هه يه ووه كوكاتژمێر كارێده كا. بێتودابوڕێ وشوێنه كهێ به كه ڵك نه يه، له به ريه ك چونى باشتره.

له + باڵ(پاڵ) + يه ك + چون = له باڵ يه ك چون. وه ك: ره وره وه يه كم بوّ منداڵه كهم كريبو پنيى بروا، وه ختێك كه گهوره تر بو ئهوه نده ى به داروبه ردى داداكه له باڵ يه ك چوه وّله كه ڵك كهوتو وه.

لتی + چون = لینچون. وه ك: گۆزه كه م پر كردبوله ئاو و له جیّی خوّی دامنابو. نم نم **لتی ی چوبو،** ته نانه ت دلّو په ئاویّكیشیّ تیّدانه مابو.

لئى + دەر + چون = ليده رچون. وه ك: تفه نگه كه م پر كر دبو ودامنابو. بنى ئه وه ى په له پيتكه كه ى بتر ازينم ده نگيكى لنى هاتو گولله كه ى ليده رچو. وه + بهر + ههڵ + چون = وه به رهه ڵچون. وه ك: له ته نيشت دارچناريكى، لاولاويّك شين ببو. لاولاوه كه بهره وسهرچڵوكى داره چناره كه وه به رى هه ڵچوبو.

وه + ... + چون = وه شتیک چون. وه ك: ئه وگو له وه و گو له ى ده چێ. وه + يه ك + چون = ویک چون. وه ك: ئه ودوبر ایانه ئه وه نده ویک ده چن، هه رده لیّی سیّویّکن له تت کردون.

وێ + چون = وێچون. وه ك: ساوه، وێناچێ ببارێ. يان: ئه و نوسهره گهڵێك زانا وبڵيمُدت و وێچووه.

ههڵ + چون = ههڵچون. وهك: چاكبو زو گهيشتمه چێشته كهى، به غورره م ده كوڵى وقوڵتى ده دا، ده نا ههڵده چو. يان: وه ختێك ئه و قسه م پێ كوت، هه ڵڿووئه وى به سهر زمانى داهات، پێى كوتم. يان: كه چهڵ، كه چهڵهو، به دارێ هه ڵچو، چهرمى سهرى له بير چو. يان: هه ڵسته سهرپێ و ههڵچه (ههڵ + بچۆ) شه پێكى، له وقوماره دا دۆڕاندوته. يان: دڕويه كم له پێى ههڵچووه ته وا وٚيك جێيه كهى ژانێ ده كا.

چون له گهل پاشبه ندان وپیشبه ندان:

بوّ + تى + هدڵ + چون + ئدوه = بوّتى هدڵچوندوه. وه ك: دايه گيان، پيشو زوّرم خزمه ت پى كردوى وئدركى سهرشا نيشمه كه له خوٚمت خوٚشترم بو يـي. به لاّم سهرده ميّك بو نه خوّشى پر زه ى لىّ بر يبوم وپيّم نه ده كر اپيّت رابگهم. ئيّستى كه چاك بومه وه و وه ك گويّزى ئازام لىّ هاتو وه ته وه، جا بوّت تىّ هه لَده چمه وه. بوّ + چون + ئه + سهر = بوّچونه سهر. وه ك: نابى ههرچى مندال كوتى به قسمى بكهى، ده نابيتو بزانى ده ستى وه بهرده ستى ناهيّنن وههرچى بلّى بوّى به قسمى بكهى، ده نابيتو بزانى ده ستى وه به دوه به چاكى ناعاملى. يان: شتيكى و بهيته سهر وخه لك حه قت له دوى بدا.

پێ + دا + چون + ئەوە = پێداچونەوە. وەك: پاش ئەوەى شتێكم نوسى پێدادە چمەوە، نەكاوشە يەك يان مەبەستێكم لێ ھەڵبواردبێ يان وەسەرم خستبێ،

يان به هه ڵه چو بێتم.

تیک (ده + یهك) + چون + ئهوه = تیک چونهوه. وه ك: دوسنی روْژ بو پیکهوه ئاشت ببوینهوه، به لام زوری پنی نه چو که له سه رراتیک چوینه وه.

تى + هەڵ + چون + ئەوە = تى هەڵچونەوە. وەك: سەردەمىك بولەپەستاو بى وچان كتىبىمدە خىو يىنىدنىدوە. لىددوايى دالىيان وەرەزبىومووەلام نان. بەلام چەندرۆژىكەتىم ھەڭينا وە تەوەوتى ھەڭچومەوە.

چون + ئه + سهر = چونه سه ر. وه ك: تكايه له خوارئ دامه نيشه. بچووه سه ر. يان: ئه و روّ وه ها به خوّى دادئ و ده چئ ده لّنى ى ده چئته سه ر شاييه. يان: هه مو روّژى هه ينيان ده چمه سه رقه بران. يان: خوت و خافل چومه سه ريان ته قه م لنى كردن. يان: باله سه رئه ومه به سته ى نه روّين و بچينه سه ر باسيْكى دى.

چون + ئه + پاڵ = چونه پاڵ. وه ك: ئه ووشه يه چووه ته پاڵ وشه كه ى تر ووشه يه كى نوى ى ليْكدراوى پيْك هيْناوه.

چون 4 ئه + ژیر = چونه ژیر. وه ك: ئه وقسه ى كه وا له منى ده گیر نه وه، من نه مكوتو وه وئى من نییه كه وابو ناچمه ژیرى.

چون + ئه + بهر = **چونهبه**ر. وهك: مهچووهبهر بارانێ، تهڕده بي. يان: كوره كهم چهندروٚژه **چووه تهبهر** مهري.

واده گیرنه وه، شیخی سه نعان له سه رئه و هه مو له خود اتر سییه و موسو لمانه تی خو ی را، به قسه ی کچه گاورینکی له دین رگه راوچوه به ررازان. به لام زوری پی نه چو که زانی به هه له چو وه و ها ته وه سه ررینی راست و به ره وئیسلام کچه که شی وه دوی خو ی خست.

چون + ئه + سەر + يەك = چونەسەريەك. وەك: وەختىك ماش ولەپە ودانە وىللەى دى ھەلىتە كىنىن، دادە پەستىودرىن وجىنى كەمتر دەگرن ولەبەرئە وە كەندە چەسەريەك، قورستردىارى دەكەن.

چون + ئەوە = چونەوە. وەك: ئەوژنەلە مىردەكەى زىزىبو (تورابو) و چوبووە ماڭى بابى.

چون + ئەوە + سەر = چونەوە سەر. وەك: بە خزما يەتى دە چێوە سەر كێ؟ ١٥ چونكونازانم سەروه كێيه؟ يان: له سەر ئەوھەموده وڵەت وداھاتەيرا، چوينەوه سەر ھةوارىخاڵى.

چون + بوّ = چون بوّ. وه ك: چون بوّ گەرانى، ھەتائىوارى ناگەرىنەوه.

چو + ئاندن = چواندن. وه ك: ژماره ى پوله كهم (پاره كهم) درابو ونه ده چو. چومه بانك، چواندم. يان: ئه توّيان له شاييه بانگ هێشتو وه، به ڵام له منيان نه گێراوه ته وه، نام چوێنى؟

چُو + ئاو = چواو. وه ك: هه رپو ڵێك كه بچێ پێى ى ده ڵێن: ده چێ. دياره چواوه. بو په واي پێ ده ڵێن.

لى + چُون + ئەوە = لى چونەوە. وه ك: مريشكە كەم ھىلكە كەرە. بە لام دە مىكە ھىلكە ناكاولە ھىلكە (ھىلكە كردن) چووە تەوە.

هه ڵ + چون + ئهوه = هه ڵڿونهوه. وه ك: شيره كههه ڵچوبو. له سهر ئاوريم داگرت. لهسهر رالهسه رئاوريم داناو ئاورم لئي خوٚش كرد. له پرێك هه ڵچووٚه.

چون، تیکه لاوی نیوان (اسامی):

ئابر و + چون = ئابروچون. وه ك: كابر ايه كيان له سه ردزيه، له به ستينى چومى له خيزي گرت، واشيان لني نه كر دبائه وكاره ههر ئابرو چون ى پيوه بو!

ئيشتيا + بو + چون = ئيشتيابو چون. وه ك: ئه وه نده نه خو شم چم پي ناخوري و ئيشتيام بو هيچ شتيك ناچي !

ئىشتىا + چون = ئىشتىاچون. وه ك: پياونابى ئەوه ى ئىشتىاى چويە بىخوا، تەقا، بەبەدە نمان نەكەوى.

بانك + دەر + چون = بانك دەرچون. وەك: ئەوجارنورەى كاك سوارە گەيشت كە بانك دانى. بى ئەوەى زۆرى پى بىچى، پر بو وبانكى دەرچو. يان: كاك ئەحمەد زۆرلەمىيرە _ خوداپنى رەوا ببينى _ ئەنگر آوە وئىدى پەكى بەكاسبىيەوە نەكەوتو وە وبانكى دەرچووە.

بز + چون + ئەوە + ئى + چاو = بزچونە وە ى چاو. وەك: ئەوكابرايە لەبن لىفەيەوە چاوى بزدە چۆوە. بوّ + له + دین + دهر + چون = بوّله دین دره چون. وه ك: شيّخى سه نَعان كچيّكى گاورى زوّرخوّش ده ويست. بوّى له دين ده رچو.

به + با + چون = بهباچون. وه ك: ده غلّ ودانيّكى زوّرم داچاندبو. به لاّم سهرماليّى داونهى گه ياندىّ. داخه كهمره نج به خه ساربوم و بهرههمى حه ول وده وله كهم به باچو.

به + بنج + و + بناوان + دا + چون + ئه + خوار = به بنج و بناوان داچونه خوار. وه ك: كاتيك گو ڤاريكى به ده سته وه ده گرين و ده مانه وي بيخو ينينه وه، نابي سهرسه ره كى تيى بر وانين. به لكو ده بي مه به سته كانى ليك ده ينه وه و لييان بكو لينه وه و به دلى بسپيرين. به كورتى بليين: به بنج و بناوانى دابچينه خواري. به + پير + ئه وه + چون = به پيره وه چون. وه ك: وه ختيك حاجى له حه جي ده گه رينه وه، پيش ئه وه ى بينه وه مالنى، خزم و كه س و دراوسيه كانيان به پيريانه وه ده چن و و يكر اده گه رينه وه مالنى.

به + خوّ + دا + هاتن + و + چون = به خوّد اهاتن وچون. وه ك: ئه وروّزورخوّى تيفتيفه ده دا و به خوّى راده گاوخوّى له ته خم و ته داره ك ده داو به خوّى دادىّ وده چيّ. هه رده لّيي ده چيّته سه ر شاييه.

به + خه سار + چون = به خه سار چون. وه ك: ئه وجاجمه جاجمى چاكه، ئه وى پنى بده ى به خه سارناچى. يان: ئه نگيوه ى چاكه، هـ ه رگولله يكى بى هاوى له نيشانه ى ده دا، و فيشه كى به خه سار ناچى.

به + دوا + دا + چون = به دواد اچون. وه ك: كابر اله پيش دا ده رو يشت ومن به دواى داده چوم و شوينيم به رنه ده دا، تاكو گه يشتمه وه سه رى. يان: به دواى ئه و منداله ي دا بچو، نه كا ون يني.

به + رێ + چون = بهرێچون. هێندێك كهسههن ژيانی بنهماڵێك، بگره وڵاتێك بهڕێوه ده بهن بێ ئهٚوه ی بوٚی سهخڵهت بن یان خهمی بوٚ دابگرن. ئی واش هەن تەنانەت خۆشيان پنى بەرى ناچنى.

به + رێ + وه + چون = به رێوه چون. وه ك: هێندێك ماڵ، گهوره ى باشيان لێ هه ڵكهوتو وه و به چاكى به رێوه ده چن. له ته نگانان، ناكهون و بهردى سارد وگهرميان وه به رپێ نايه.

به + زایه (ضایع) + چون = به زایه چون. وه ك: به داره میوه كان زور را گه یشتم، به لام سه رماى ئه وسال كارى لنى كردن و هه مو یانى وشك كرد. حه وله كه م به زایه چو!

به + سهر + چون = به سه رچون. وه ك: پاش ته نگانان، فه رحانه يه، ته نگانان به ريان كورته، ته مى خه م ده ره وي و به سه رده چي و به سه رخو شيان دا ده كه وين.

به ش + چون + ئه وه + سه ر + به ش + ئان = به ش چونه وه سه ر به شان وه ك: هينديك جارپيش ئه وه ى به شه مير ات به كابر ايه كى ببرێ، ده مرێ و به شى ويش به مير ات گره كانى دى ده بـرێ! جابـوٚيه ده ڵين: يـاخودا بـهشت نهچيتـهوه سه ر به شان.

به فر + چون + ئه وه = به فرچونه وه. وه ك: هه موساڭن له مانگى ره شه مه دا، ره شانگ ده كه ويّته لاپالآن و نو اله به رهه لّده بن ورنو له كويّستانان ده پسيّن، ورده ورده به فر چوّرچوّره ى ده كه ويّتى وده چيّته وه.

به + فریو + چون = به فریوچون. وه ك: هیندیك كه س زور به فروفیلان وخه ریكن خه لكی به فریو به رن. ئیمه ده بی زورئاگامان له خومان بی و به گونگه ل و ته له كه ی ئه وان به فریونه چین.

به + فیرو + چون = به فیرو چون. وه ك: جارى واهه یه ده ستكه وتى چه ندسا له و پاشه كه وتى وه كو كر اوو ده غل ودانى داخستر اومان، به نه ختیك كه مته رخه مى به فیروده چنى وله ساجى عه لى ده درین.

به + قه ڵفه ز + چون = به قه ڵفه زچون. وه ك: ئـه وكابـر ايه پـانتو ڵێكى تازه ى كرى بو، به كوچه باغێكى دارابرد. له ناكاوبه په لى داريكى پا نتو ڵه كهى به قه ڵفه زچو ودرا. دوايه ش به هه زارحاڵ درويه وه.

به + قين + دا + چون = بهقين داچون. وهك: براكمه ليمان به

قینداچوه ونایهوی ده گه ڵمان ئاشت بیّتهوه و ههر خوّشمان تی ناگه یّنیّ! به + گهرو + روّ + چون = به گهرو روّچون. وهك: نانی تــازه نه بیّ به گهروم روّناچیّ.

به + گژ + دا + چون = به گژد اچون. وه ك: هێندێك كه س هه ن به چاكى گوێ بوٚقسهى خه ڵكى راناگرن وبێئه وه ى له مه به ستى قسه يان بگه ن، هه رله خوٚرا لێيان وه ده نگدێن و به گژيان داده چن. پاشان تێ ده گه ن كه جێى به گژد اچون نه بو وه. جاچ چاكه له سه ره خوٚ بين و به جوانى گوێ بوٚقسهى خه ڵكى راگرين ودواى بيستن، لێكى ده ينه وه وئه گه رجێى وڵام دانه وه بێ، به گو ێرهى قسه كه وڵام بده ينه وه. هه روه كو پێشينيان كو تو يانه: قسهى بگێژه، بيبێژه، بيوێژه.

به + هاوار + ئـهوه + چون = بـههاوارهوه چـون. وه ك: زور كهسى واهه يه بانگمان ده هيٚلن كه ده فريايان بيّين. ئيّمه شده بيّ زو به هاواريانهوه بچين.

به + هه له + چون = به هه له چون. وه ك: بيتو له باتي پينج، شه ش بنوسين پيمان وابي كه دروستمان نوسيوه، به هه له چوين.

به + هیچ + نه + چون = به هیچ نهچون. وه ك: دوژمنی خو ێری ئه وه ی پێی ده کهی و به سهری دێنی، ماوه یه ك پێی ناچێ که ده ڵێی نه بای پێ داها توه ونه بو ٚران، دیسان ده س ده کاته وه به پیلان گێران و به هیچ ناچێ.

بۆ + V + كار + چون + ئەوە = بۆلاى كارچونەوە. وەك: چەند ساڵ لەمەوبەرسە گێكى مەرى چوبوتێشوى شوانە كەى خواردبو وقرتمى لەنانى بريبو. شوا نە كەش سەگ بەحەسار ێكى پێ كرد. ئىدى ببڕ ببڕبولاى ئەوكارە نەچۆوە. وتەمبێ گرتوبو.

بنى + سەر + و + شونىن + چون = بنى سەروشونىن چون. وەك: ئەوكابرايە چەندما نگ لەمەوبەر چوبو وەسەفەرىن. زۆرى پىن چو. خاووخىزانى چەند كەسىكىان بەدوا داناردبە لام ھىچ سەروسۆراغىكىان لىنى وەدى نەھىنا وبىي سەرو شويىن چو!

تاقەت + چون = تاقەت چون. وەك:

النماره نبات المرازه نبات المرازه الم

تو یّخ + و + لو یّخ + چون = تویّخ ولُویّخ چون. وه ك: تیّی دا مردم وسوتام، وتویّخ ولویّخم چو دیاری یه کهی لیّ وه رنه گرتم. وبه سهری دادامه وه!

چاو + له + قوڵ + ئهوه + چون = چاوله قوڵه وه چون. وه ك: چه ند روٚژێكه كوره كهم زوٚركز بو وه وچاوى چووه له قوڵه وه، ههر ده ڵێى نانى نه خواردووه! چون + ئه + بن + باڵ = چونه بن باڵ. وه ك: ئه و پياوه ئه وه نده پير بو نه يده تو انى له جێى خوٚى راست بێته وه. چومه بن باڵى وشانم وه بنه نگڵى داوهه ڵم هه ستاند.

چون + ده + فکر + ئهوه = چون ده فکره وه. وه ك: جارى واهه يه پياوبه خه ياڵ ده چێته مهدينێ وبۅٚى ده روا وبير وهۅٚشى به ســهر خوٚيــهوه نامێنێ وده چێ ده فکره وه. فکر وخه ياڵ وه ك كو ترى وا ن، له پر ێك هه ڵده فرن.

چون+له+دڵ+ئهوه=چونلهدڵهوه.وهك:لهودوبير وباوه رانه، پتر ئهوه يانم ده چێ لهدڵهوه ودڵم زياتر ئاوي لێ ده خواتهوه.

چون + له + گوێ + ئهوه = **چون له گوێ**وه. وه ك: ئاموٚژكاريه كهى كه ئهوێ روٚژێ كردمت، **چوله گوێ مهوه** وله بيرى ناكهم.

چون + ئه + حه ج = چونه حهج. وه ك: كه سيْكى كه ده چيْت ه حهجى له گهرانه وه ى دا، پيْيه وه ده چن وپيْى شادوشو كرده بنه وه. ئه ويش بوّيان ده سته و دوعاً ده بىّى و دوعا بوّعومر ومالّيان ده كا.

چون + ئه + خوار = چونه خوار.وه ك: وه ختيك باران ده بازى، زوبه ههردى دا ده چيته خوار.

چون + ئه + راو= چونه راو. وه ك: جاروبارخه لك ده چنه راوێ: راوى بهراز، راوى رِيّوى، پيشوخه لك ده چونه راوى حهوت شهو وحهوت رِوْژان.

چون + ئه + رِيْواس + ئان = چونه رِيْواسان. وه ك: مانگى خاكه ليْو ه يه وخه لْكيْكى

زور چونه ريواسان.

چون + نه + زگ = چونه زگ. وه ك: شيره كه م پاش كو لاندن له سه رئاورگى داگر تبوه خوارى وبه جيّم هيشتبو، پشيله يه ك چو پو وه زگى. هه ستى لي بريبو! چون + ئه + زيباره ت = چونه زيباره ت. وه ك: دوينى چومه زيباره تى مامو ستاكه م، له خاكى پاى كه وتم و به دلّ سپاسى ئه ركه كانيم كرد.

چون + ئه + ژوان = چونه ژوان. وه ك: ئەوكىچ وكورەى كە يەكترىان خۆش دە وى وحەزلىك دە كەن، جاروبارلەجىيەكى دىيارى كراۋبەيەكترى دە گەن و بۆيەكتر دە چنە ژوانى وبۆ بەيەكتر بران، وت ووىردە كەن.

چون + ئه + ژێر + بار = چونه ژێرباٚر. وه ك: ئێمه نابێ به هيچ جورێك بچينه ژێربارى چاكهى خه ڵكى وچاوبهره ژێريان بين. ده نا، ڕۅٚژێكى دێ كه به چاومان دابده نه وه ومنه ت باريان بين!

چون + ئه + سهر + ته خت = چونه سه رته خت. وه ك: نازانم ئه و پاشايه له چ ساليكدا ياشايه تى ده ست پنى كردووه و چووه ته سهر ته خت.

چون + ئه + سەر + چاکى = چونەسەرچاكى. وەك: چـەندرۆژ پێش چەندكەسێك چونەسەروەيس دەستيان بەسەر گڵكۆكەى داھێنا ولە خوداى پارانەوە كەئاواتيان وەدى بێنێولەوێش راچونەسەر چاكێكى دى.

 $\tilde{\varphi}_{e0}$ چون + ئه + سهر + ماڵ = چونه سه رماڵ. وه ك: ئه وكو ره ژنى هيناوه. با بى ژنه كه ى پنى كو تو وه: روٚله گیان، له به رئه وه ى كه پيرم وكه س نييه به ماڵ ودوكانه كه م رابگا، له گه ڵ كچه كه م وه رنه لاى من با به يه كماڵى بژين. كو ره كه به زاوابه ندى چو وه ته سه ر ماڵێ.

چون + ئه + سه فهر = چونه سه فه ر. وه ك:

گوڵ نیشان هدی گوڵ نیشان، ئهسمه رحاڵم پهریّشان يارم چووه ته سهفه رێ، ده سماڵی بوّمن نیشان.

چون + ئه + سه ير = چونه سه ير. وه ك: له ميْرْبو به گهل نه چو بوينه ده رێ. دوێنێ نان وچێشتێكى زورمان هه ڵگرت و بوسه ير چوينه باغى وله سبحه ينه را ۲۱

هه تائيوارێ به خوٚشي رامان بوارد.

چون + ئه + شهرا + یی + مهرگ = چونه شهرای مهرگ. وه ك: وه ختيْك ژانه كه له پشتم ده وه ستي، ده چمه شهرای مهرگ وه!

چون + ئه + که نگر + ئان = چونه که نگران. وه ك: خه لْکیْکی زوّر به پیشك و بیّله کانی و مه ساسه وه چونه که نگران له نیّو هوّ و بوره و پهریّزانه دا.

چون + ئه + گەران = چونه گەران. وه ك: چومهماللى هاواله كانم بۆ ديده نى. لهمال نه بون. بۆم دەركەوت كە ويكر اچونه گەرانى و تادرە نگانىك نايە ئەوە. من چاوەروانىم كردن، تاكوھاتنەوه.

چُون + ئه + ماڵ = چونه ماڵ. وه ك: پيا ووه ختيك ده چينته ماڵه خه ڵكى، ده بێ چاوه روانى ئه وه ش ببێ كه خه ڵكيش بچنه ماڵي. ماڵيش به هات و چوٚ وه خوٚشه. بينتو مير دوميو ان وخزم وكه س وئاشنا و روْشنا ڕ وى تێ نه كهن، هه ر بو تيدا دانيشتنێ نابێ.

چون + ئەوە + سەر + ھەوار + ئى + خاڭى = چونەوە سەرھەوارى خاڭى. وەك: چوبوين بۆشارى وكەسمان لە ماڭى بە جى نە ھىشتبو. وەختىك كە گەراينەوە، چ بگەرىينىدەە؟ گەسكىان بىۆرەماڭى خستبىوين وبزگۆرىكىيان بۆنەھىشتبوينەوە وبەو جورە چوينەوە سەرھەوارى خاڭى.

چون+ئه وه + ماڵ = چونه وه ماڵ. وه ك: وه ختيك پياوده چينه وه ماڵێ وده بينێ ميواني هه يه، شايي له دڵي دا ده گه رێ وگه زگه ز پێي باڵاده كا وله خوٚشيان به ميوانه كه ي ده ڵێ: ياخودا به خيرێي، دا رپيرده بێ، جارێك باز له سه ري ده نيشێ.

دڵ + تێ + چون = دڵ تێ چون. وه ك: جارى واهه يه، پيا و دڵى به شتێكه وه يه وپێى خوٚشه هه يبێ وچاوى تێ ده برێ وبوٚى ده چێ ده فكره وه. ئه و دڵ تێ چونه پيا و به ده ست خوٚى نييه.

ده + نیّو + ئهوه + چون = ده نیّوه چون. وه ك: كاتیْك سهرده می مندالّی و ههرزه كاری به سهرده چیّ وههره تی لاوی ده روا، هیّزوگو ری پیاو له كه میّ ده داو ده نیوه ده چیّ. ئه وجارسهری سپی ده بیّ وحوكمی چاوی نامیّنیّ وددانه كانی ده كهون و پیر وزورهان ده بیّ!

رزق + چون + ئه + سهر + پشتی + کهر = رزق چونه سه رپشتی که ر.وه ك: یه ك به یه كنّ ده لّن یاخودا بژیوی تو بچیّته سه رپشتی که رئ وئه تو پیاده بی وئه و سوار، هه ربروّی و نه یگه یهی!

روح + دهر + چون = ړوح ده ر چون. وه ك: بابى ئه وكابر ايه ى هيْستا له نان خو اردن نه بو بو وه كه ړوحى ده رچوو مرد! خوداليّى خوْش بيّ.

ره نج + به + با + چون = ره نج بهباچون. وه ك: چه ند ساڵيك بو خهريكى كۆكردنه وه ى به يتان بوم و گه لێكيانم خړكردبو نه وه. به لام به داخه وه سه رپاكيانم لێ ون بون وره نجم به باچو!

ره نگ + چُون = ره نگ چون. وه ك: هێندێك مافوره ههن كهزوكاڵ ده بنه وه و ره نگيان ده چێ. به لام بێتوكريان خوٚ ره نگ بێ ره نگيان ناچێ.

رێ + بوٚ + چون = رێ بۅٚچون. وه كٰ: بهدڵنياييه وه ناكرێ بڵێم بوٚچي نه هاتوه، ره نڭّه نه خوٚش كه وتبێ، رێ**شي بوٚده چێ** به سه فهر چو بێ.

َ ٰ رێ + تێ + چون = رێێ تێ چون. وه ك: به وقه را روبريه ى بۅٚخوٚى دايناوه، رێێ تێ ده چێ به وزوانه بگه رێته وه. جامه گه رهيچ ده رفه ٚتى نه بێ.

زراو+ چون = زراو چون. وه ك: رۆژى تۆ ڵه ئه ستاندن، وه ختێك زۆردار، زۆر لنى كراوى خۆى ده بيننى، قه ڵهمى دە. ست وپنىى دە شكى و زراوى دە چى. دە بائەوە ى چا ندويە تى، ھە ڵى گرێتەوە.

زگ + چون = **زگ چون**. وه ك: پاش نيّوه رِوّيه ژانيّكم له زگى وه ستابو. ژان وپيّچى وه هاى پيّداده هات ههرده تكوت ئه وا مردم، كارم پيّ نه ده كر او برِ ستى ليّ برِ يبوم. پيّم وايه زگ **چونم** پيّوه نوسابو.

زه نده ق+ چون = زه نده ق چون. وه ك: دنياهه رواهاتو وه ووارو ويوه، خراپ له چاك تر ساوه وناشيرن له جوان زه نده قي چووه.

سپى + چون + ئەوە = سپى چونەوە. وەك: ھاوينان لەھێندێك كۆيستانان، بەفرناچێتەوەورەشا نگيان تنى ناكەوێولە دور راھەر سپى دەچنەوە.

سو ێ + چون = سوێ چون. وه ك: كاتێك به منداڵێكى به ڵێنى خوارده مه نێكى ده ده ين، تاده يده ينێ، وه خته سوێ ي بچێ.

سور + چون + ئەوە = سورچونەوە. وەك: بەھاران لەكويستانان، لەجيى زەمەندوزە نو يىر وبژوين، گو لەمىلاقەولاتى دادە گرى وتاچا وھەتەرى دەكاولات سوردە چىتەوە. جىيى لى نەبنى لەگويىن بەھەشت دەخەملىي.

سه ر + به + هه نیسك + ئان + ئه وه + چون = سه ر به هه نیسكانه وه چون. وه ك: وه ختیك مندال له گر و راده چی، ده بی بیلاوینینه وه و ژیری که ینه وه، ده نا خودا به وی روژی نه كا _ سه ری به هه نیسكانه وه ده چی و گه شكه ی ده گری. سه ر+ تی + دا + چون = سه ر تیدا چون. وه ك: دیتم میوانه كانم هه رنه ها تنه وه مالی. كو ره كه ی خوم وه دواخستن، تاكو بیان بینیته وه و بیا نهینیته وه مالی. كه چی ئه ویش بی سه رو شوین چو وه هه رنه ها ته وه و سه ری تیدا چو! یان: براكه ی له شه ری داكو ژرا! بو خوی چوكه تو له ی بستینیته وه به لام ئه ویش سه ری له سه رئه و ریدی داناو سه ری تیدا چو!

سهر+لنى+دهر+چون=سهرلىدهرچون.وهك:وه ختىك شتىك تىكده چى، ئى واهەيەده ستى تى وه رده داوھىچىشى لى نازانى لەبەرئەوەى كە سەرىلى دەرناچى، پەكى دە خاوئادا رى لەسەرپادارى ناھىلىنى!

سه ر+ ئه + خو شی + چون = سه ره خو شی چون. وه ك: كاتيك يه كيك مردوى لئي ده مرئ سه ره خو شی كه ر ده چنه مالئی، يان ده چنه مزگه وت. پاش فاتيحه خويندن سه ره خو شی لئي ده كهن. خاوه ن مردووه كه به وكاره ی ته می خهم له سه ری لاده چنی و دلّی ده كريته وه. سه ره خو شی چون به ده ردومه رگی خه لكيه وه بونه.

شك + بو + چون = شك بو چون. وه ك: پيت وايه نو سهرى ئه و كتيبه ى كييه؟ شكت بوكي ده چي؟

شك + ئى + تنى + ده + چنى = شكى تنى ده چنى. وه ك: بو ى هه يه وشكى تنى ده چنى ئه ورو باران ببارى.

قسه + به + گوێ + دانه + چون = قسه به گوێ دانه چون. وه ك: ئه وكابر ايه ئه وه نده ى پێى ده ڵێن وڕێڹۅێنى ده كهن، قسه ى كه سى به گوێ داناچێ. يان: ئه وقسه م به گوێ داناچێ، ئه وما موٚستايه زوٚر له سه ره خوٚ و به تێڕ ا ديوى ده رسێ

ده ڵێ.

قه ره + به + قه ره + چون = قه ره به قه ره چون. وه ك: دزه كه م له گير خستبو، زورى پن نه چو خوى له ده ستى را پسكاندم و خوى لنى شاردمه وه. به لام خوداوراستان، له دور راچاوم پى كه و ته وه دواى كه و تم و قه ره به قه ره ى چوم وله گيرم خسته وه.

گیان + ده ر + چون = گیان ده رچون. ئه وه ی گیان له به ربنی وه ختیّك دی كه گیانی ده ر ده چنی ودیّته رِیّزی مردووان! یان: ئه وه نده لاوازه، كه پوّی بگری، گیانی ده رده چنی!

له + بهره + گه + چون = له به ره گه چون. وه ك: وه ختيك له ريگاى ژيان دا دوستى جارتيك شكاين و زه برمان ريكه وت، نابتى له باربكه وين و له به ره كه بچين و جتى بو دوژمن خوش كه ين.

له + بیر + چون = له بیرچون. وه ك: چیْشته كهم له سهرئا ورگی دانا وئاورم لیّ خوْش كرد. پاشان چومهده ریّ وچیْشته كهم له بیرچووه، دوای دره نگانیّكی كه گه رامه وه، بوّچر وك له مالّی گه را بو و چیْشتیش ببوه خه لّو ز!

له + بير + و + هوش + ئهوه + چون = لهبيروهوشهوه چون. وه ك: وه نهوزم ده دا و تازه چاوم گهرم كر دبو وده هات خهوم لنى بكه وى و له بيروهوشهوه بچم كه، له ده ركنيان دا.

له + جي + چون = له جي چون. وه ك: له پليكانان به ربومه وه وده ستم ئيشيكي وه ها ى تي وه ستاكه كارى پي نه ده كرا. ديتم له جي چووه!

له + چاو + چون = له چاوچون. وه ك: ئەوگۆرانى بنيژه ئەوە ندە بەناوبانگ بوكەلەھەرجى يەك باس باسى ئەوبو. ماوە يەك بوگۆرانى بنيژه كانى دىكە زۆرى لى دەدوان وپنىي ھەلدەكالان! چاووزاركارى لى كىرد! ئـەوجـاردەنگى

نوساونو زه ى لى نه ده هات وله چا و چو! به لام من پيم وايه له چاو چون بوّى نييه. $+ \div$ له + خو تك + چون = له خرتك چون. وه ك: مالمان ده گويسته وه. له وه ختى بارداگرتن و با رهه لينان دا پي يه كم له گريپودا زه برى پي گه يشت. زانيم كه له خرتك چو وه!

له + دڵ + دەر + چون = لهدڵ دەر چون. وهك: ئەوقسەسوك و ناشيرن وكالانهى كەتۆلە پارسەنگمتنا، قەت لە دڵمدەرناچى و وه كوناسۆريكە لەسەردڵم! يان:

ده نگم نوسا وه به گوله به روزه له دلم ده رناچي قسمي نه وروزه.

له + دوا + چون = له دواچون. وه ك: چه ند كه سيّكيان بوّشاييه بانگ كر دووه، ئه وانيش ديّن بوّسه رشاييه. به لام له به رئه وه ى له دواى وى نه چون، ره نگه نه يه.

له + ده س (ده ست) + چون = له ده س چون. وه ك: له ساڵى گرانى دا، ئه ومه روماڵاتێكى كه هه مبو، پاكيانم له ده س چون به ڵام خه مم بودانه گرتن، هه رسلّا مه ت بێ.

له + ده م + ده ر + چون = له ده م ده ر چون. وه ك: قو تابيكم هه يه، هيشتا نيوه ى مه به ستم له ده م ده رنه چووه، نيوه كه ى ديكه ى ده لني.

له + دین + دهر + چون = لهدین ده رچون. وه ك: رق هه لستان شتیكی زورخرا په، ئی واهه یه وه ختیك قه لس ده بی هینده ی نا مینی فهراق بكاو لهدین ده ربچی:

له + رو + چون = له روچون. وه ك: هينديك كه س هه ن پئ كر او و رودا ما لاون و به هيچ ناچن و له رو ناچن!

له + ريسمه + چون = له ريسمه چون. وه ك: ئهوده ركه ئهوه نده كوّن بوه كه كه لَكَى نه ماوه، هينده ى نه ماوه كه چوارچيّوه كه شى بيته ده ر، له به رئه وه ى له ريسمه چووه.

له + غەزەب (غَضَب) + را + چون = لەغمەزەبراچون. وەك: ئى واھمەيەزۆربەرتەنگو قەلس ورق ئەستورەو وەختىك رقىھەستا ولەغەزە براچو، زورقى نانىشىتەوە!

له + كوت + و + تاس + ئه وه + چون = له كوت وتاسه وه چون. وه ك: هينديك مندالي به رمه مكان ههن كه به زه بره وه ده گرين وهه نيسكان ده ده ن وشين و ره ش هه لّده گه ريّن و له كوت وتاسه وه ده چن!

له + کیس + چون = له کیس چون. وه ك: زورجارپیا و ده رفه تی وه ی هه یه له گه ل ما موستا یه کی بلیمه ت و هه لکه و تو، قسان بکا و زورشتی لئی بپرسیته وه، به لام له و ده رفه ته ی که لك وه رناگیری و ماموستا مان لئی دورده بیته وه و ئیدی ده ستمان پنی راناگاو هه له به نرخه که مان، له کیس ده چی.

له + گریّژه نه + چون = له گریژه نه چون. وه ك: ئیمه له مال نه بوین، میوان هاتون ووایان زانیوه له مالین. زوریان له ده ركه ی داوه كه لاشیپانه ی خراپ بو وه و له گریژه نه چووه! هه ربه فویّكی به نده!

له + گرو + را + چون = له گرور اچون. وه ك: وه ختيْك منداڵ په ڵپ وبيانوى گرت وگريا وكه س نه بوبى لاوێنێته وه و ژيـرى كـاتـه وه و ده ربـه ستى بێ، له گرور اده چێ و واهه يه گه شكه ى بگرێ!

له + مه یدان + چون + ئه + ده ر = له مه یدان چونه ده ر. وه ك: ژیان مه یدانه، هه ركه سنّك به گونّره ی هنّزی خوّی، به ناسه رسه نگیش ده بنّ چه ند روّژیّکی بارته قای تممه نی، ئه سپی تیّدالینگ بداوته قله ورمبا زی بكا. ئیدی له ومه یدانه ی نه چیّته ده ریّ ده نابه خویّری ده ناسریّ!

ما وه یه ك + پێ + چون = ماوه یه ك پێ چون. وه ك: بودیتنه وه ی ما نای ئه ووشه یه چه ندقا موسیكم لیّك دان، ماوه یه كی زوری پێ نه چو خوداوراستان، مانا كهم له قاموسی زمانی كوردی به رهه می ما موستازه بیحی دا دیته وه، كه ماناكه پر به پیستی بو ودلّم ئاوی لێ خوارده وه.

مایه + تن + چون = مایه تن چون. وه ك: چه لپيكى دى ئاوبه دم وچاوت داكه، ئاوه كه خورايى يه و مايهى تن نه چووه.

مو + ده + بهر + ئهوه + چون = موده به ره وه چون. وه ك: له و ده مييه وه كه ئاشت بو ينه وه، ئه وه نده پيكه وه جو تين و نيوانمان خوشه كه مومان ده به ره وه ناچي.

میشك + ئی + سهر + چون = میشكی سهرچون. وه ك: وه ختیك مندال له گوروراده چی وژیر نابیته وه، پیاومیشكی سهری ده چی ایان: ئی واهه یه ئه وه نده زفر بلنی یه سی گرمه کی قسان ده كا وخه لکی بی وازده كاو وایان لی ده كاكه پیی بلین: ده به سه مردوت مری. زوركوتن قورئان خوشه، میشكی سهرمان چو! نیو + ده ر + چون = نیوده ر چون. وه ك: كه سیك نیوی به چاكه یان خراپه ده رچی، نیو بانگی هه ربه وه ی ده رواوخه لك به و جوره ی ده ناسن.

وا + وه + چون = واوه چون. وه ك: تكايه نه ختيْك هه ڵگهرێ بوٚ سهرێيان داگهرێ بوٚ خوارێ و واوه چوٚ (بچو) هه تا بروٚم.

وَىٰ + وہ + چون = ویٰ وہ چون. وہ ك: تكاٰيه كه ميْك جيْم بوٚ چوٚل كه وويّوہ چوٚ (بچو) هه تا بروٚم.

هات + و + چو + کردن = هات وچو کردن. وه ك: به بهر ئه و دوكانه دا هينده مه يه ومه چو، ئه و هه مو هات و چويه ت له چييه؟

هه تره ش + چون = هه تره ش چون. وه ك: وه ختيك مشك، پشيلهى ده بيني، له تر سان هه تره شيى ده چين !

به + قور + ئێ + دا + چون = به قورێ دا چون. وه ك: قهره چى، به قورێ دا چى، قه ت ده ر نه چى!

داخ + چون = داخ چوڼ. وه ك: نوسر اوه يه كم گه لاّله كردبو، بوّ ده رخستن و بلاو كردنهوه. داخم ناچێ، ليّم ون بو!

سوّما+ئی+چاو+چون=سوّم**ای چاوچون**. وه ك: ئه وه نده چاووچرم به سهر گوّفاران داگرتو وه، كه سوّمای چاوم چو وه!

شه يتان + چون + ده + كه ڵيشه + يه + وه = شه يتان چون ده كه ڵيشه يه وه. وه ك: قه ڵسه، تا ماوه يه ك شه يتان چووه ده كه ڵيشه يه وه!

به + ميرد + چون = به ميرد چون. وه ك: دوينني كچيك له گهره كى ئيمه به ميرد چو و بر ديانه ماله ميردي.

به + ره حمه ت + چون = به ره حمه ت چون. وه ك: بابم له ميره به ره حمه تى خوداى چووه. له + خیر + و + بیر + چون + ئه + ده ر = له خیر و بیر چونه ده ر. وه ك: ئه وامن ده ستم له و پو ل و پاره ى هه لگرت و له خیر و بیرى چومه ده ر.

چون +. ئه + خزمهت = **چونه خزمهت**. وهك: دوّينني چــومه خــزمهت ماموّستاكهم.

گۆر+ به + گۆر+ چون = گۆ**ر به گ**ۆر چۈن. وه ك: دوژمن مرد و گۆر به گۆر چو! و جه نده كيان له بودريكى دا شارده وه!

به + بوك + چون = به بوك چون. وه ك: ئه و شوّره كچه جوانه يان دويّنتى گويّسته وه و به بوك چو، به روسورى بوّ مالّى ميّردى.

ساڵی + به + ههزاری + چو + بێ = ساڵی به ههزاری چوبێ. وه ك: دوژمن زوری لێ کر دوم! به لام به سهرێوه نه چێ، ساڵی به ههزاری چوبێ توڵهی خومی ههر لێ ده که مه وه و لێکی ده ر ده که ین.

به + تالان + چون = به تالان چون. وه ك: دوژمن نامه ردانه و بن به زه يى ده ستى به ماله كهم داهينا وئه وى وه بـهرده ستى هات، هـه لْيگرت و بـه وجوره ى ئـه وى هه مبو و نه مبو به تالان چو!

به + خيّر + چون = په خيّر چون. وه ك: بيّتو بته ويّ ئه من به جيّ بهيّلّي و بر وّيه وه بوّ مالّي، خودات له گهڵ بيّ و به خيّر چي!

حه وسه له + به + سه ر + چون = حه وسه له به سه ر چون. وه ك: جارى واهه يه پياو داده هيزي و حه وسه لهي به سه ر ده چي و وازي نيه هيچ كاريكي بكا!

له + سهر + لا + چون = لهسهر لاچون. وه ك: برينه كه پيّوه چووه و پيّستى لهسهر لاچوه! ده بني هه توان و شه لته ي لهسهر دانيّين.

له + بهر + پێ + ئان + دا + چون = لهبهر پێيان دا چون. وه ك: وه ختێك حه شيمه تێكى زوٚر خوٚيان له جێيه كى ده ربازده كهن وبهره وجێيه كى دى هه لدێن، له وانه يه منداڵى ساوا له بهر پێيا ندا بچێ و بفليقێته وه!

له + گژ + را + چون = له گژرا چون. وه ك: دوژمن پرى پيداگر تم ومنيش تاكو بوّم كرا، ليّى نه پرينگا مهوه و له گژى را چوم.

دڵ + بوٚ + چون = **دڵ بوٚچون**. وه ڬُ: ئه و کُتیبهت کړیوه که بیفر وٚشیّوه، **دڵم** ۲۹ بۆي ناچێ و پێم وا نييه كه قازانجي لێ بكهي.

له + خه و + را + چون = له خه و را چون. وه ك: پياو له پيْش ئه وه ى دا كه له غو ر را بى خه وى راچى، چاوى له سه ريه ك دا ده نى و له بير و هوْشه وه ده چى.

ٌ له + بير + و + هوّش + ئه وه + چون = له بير و هوّشه وه چون. وه ك: وه ختيك پياو به چاكى خه وى لنى نه كه وتو ه، له بير و هوّشه وه ده چێ.

چاو+ له+ ره ش+ ئه وه + چون = چاوله ره شه وه چون. وه ك: زورجار كه پياوله بلينديّكه وه چآوده رواني، چاوى له ره شه وه ده چي و چاوى ريشكه و پيشكه ي ده كا.

به + هیچ + ئنی + چو ن = به هیچئ چون. وه ك: كو ره كه نه خوش كه وتبو و پیش ئه وه ی دوكتو ربیبیننی گیانی ده رچو! به داخه وه به هیچئ چو!

ترس + چون = ترنس چون. وه ك: واهه يه پياوسامي رێده كه وێ و له شتێكي ده ترسێي. به لام پاش ماوه يه كي سامي ده شكێ وترسي ده چێ.

وه خت + چون = وه خت چون. وه ك: ئه ورۆبه خــوّرايى، زوروه ختم چو. بيّتو قه درى وه ختم زانيبا، ئه وه نده م وه خت نه ده چو.

چون + له + که لله + وه = **چون له که لله** وه. وه ك: کاتیك پیا وشتیکی لیّ حالّی ده بیّ، ده چیّته که لله یه وه وزوردره نگ له بیری ده چیّته وه.

چون + ئەوە + سەر + كار + ئى + خراپ = چونەوە سەركارى خراپ. وه ك: بۆيەپەندى بەسەر دەھنىنىن، تىاكوببىر ببې نەچنىتەوە سەر كارى خىراپ وخەلكىشى پى چاوترسىن كەين.

چون + ده + فکر + ئه وه = چون ده فکره وه. وه ك: كاتيك بير له شتيكى ده كه ينه وه وده مانه وي وه بير خوماني بهينينه وه، ده چين ده فكره وه.

به + دز + دهر + چون = بهدزده رچون. وه ك: كابراى كهخوى به پيا وچاك ده ناساندوخه لكى باوه ريان پي ده كرد، بهدز ده رچو!

چاو + زیت + چون + ئهوه = چاوزیت چونهوه. وه ك: له تاریكایی شهوی داكابرای دز خوی له كه لینینگی ماله كه دا شاردبو و و حاشاردابو و چاوی ههر زیت ده چووه.

له + نو ێژ + چون = له نوێژچون. وه ك: پيا وبهزوٚرشتان له نوێژده چێ وده بێ سهرله نوێ ده س نو ێژ هه ڵگرێتهوه.

له + قسه + دهر + چون = له قسه ده رچون. وه ك: به منت كوت چاك بخو يّنم. به داخه وه به قسه م نه كردى وزيانم كرد. ئه وجار له قسه ت ده ر ناچم.

چون + ئه + پشت + ئی + شیر + ئان = چونه پشتی شیران. وه ك: جاری واهه یه شتیك په یدانابی و به هیچ پولیکی وه ده ست ناکه وی. به لام جار جا ریش شته که زور به گرانی وه ده ست ده که وی وده چیته پشتی شیران.

دڵ+له+خێڵ+ئهوه+چون=دڵ لهخێڵهوه چون.وه ك: ئهوه نده م برسى بو، ئاوم لهدڵى ده هاتو دڵم لهخێڵهوه دهچو!

بوْن + بوْ + چون = بوْن بوْچون. وه ك: كەمىك لەوچىْشتەى بەزارى ئەو كورەى دابكە، بوْنى بوْ چووە، نەكائەستوربىّ.

ده + بور + ئەوە + چون = دە بورە وە چون. وەك: ئەوكورە بەبۆنى دوكەڭتى دۆلى دە بورە وە چووە، يىرى رابگەن.

به + حهوا + دا + چون = بهحهواداچون. وه ك: بوّچهقوّيه كى به حهوادا ده چم. نيمهووه ده ستم ناكهوێ. بهن برم ددانه.

چون، له پاڵ قسهي پيشينيان دا

کوّسه چو بوّردیّنی، سمیّلیشی له سهر دانا. روّژده چیّ و قدزا (قضا) ناچیّ.

هدرکدس هدنگا ویکت بوّلا ندید، دوهدنگاوی بوّلا مه چو.

چون به خوّته و هاتنه وه به خودایه.

كه ربچيته به غدايه، نابيته يه ستر.

له دواي چوان، مه چو.

ده يانکوت: پشيله گوت به ده رمان ده شي، ده چو ده ي شارده وه.

ئاو به ئاوه دانتي دا ده چيته خوار.

سەرمان بچتى، نو يْرْمان ناچتى.

ئەوەي دەچينتە بال مالان، ياخوداكافرى بنى بە حالان.

ئەوانەي دەچنە باڭ مالان، يا خوداكافريان بن بە حالان.

له به ربای مه کیشه تو تنی، له هه ورازان مه لی کو تنی، مه چووه سه رمالی بابی ژنی.

هدمو رِيْيەك دە چێتەوە بۆ با نە.

گاران به خر یکه وه ده چو، له مانگای پیر یژنیان ده پرسی.

له ههرشتیکی بترسی ههر بهوی **ده چی!**

به ئاودا چو، به عهرزی داخورا.

وه ك به فرى پار چو.

پيس به پيسي ده چي.

ماٽی حدرام به گدروی کدس روّ ناچێ. به لاباران، بیاو ناچێته هدواران.

ئەوەي بچيتىھ راۋە ماسيان، قونى تەردەبى.

نه مارله بيري ده چێ کلك، نه باغه وان کور.

وه ختیک به بنه و بنه چه که ی که سیکی د ابچی یه خواری یا به دوست ده رده چی یان به دورمن.

بچوبۆشارنىك كەس نەتناسى، خۆت ھەڭكىشە پر بە كراسى.

له ئاشى زۆرى پى دەچى، لەرىڭايە پەلەيدە كا.

رِيْوى بوْخوْى له كونيوه نهده چو، قانگه لاشكيشي ره گهڵ خوْي ده خست.

هه شتى پاك ونو ى پيس، هه مو يان چون له كيس!

به مانگ بچو میوان به، به سال بچو سو لْتان به.

له قانگه لاشكيان پرسى، بو كوئى ده چى؟ كوتى: با ده زانني.

له گو يدريْژيان پرسي، بو کو ێ ده چي؟ کو تي: شه پ ده زانێ.

سورتدي، سهمات له بير چووه.

له بهر خاتری خاتران، ده چمه سهر دینی کافران.

له كۆلنى دەرچوين، كه وتينه زنجيرى.

چون، له پاڵ گورانيان دا

ده چمه سهرکانتی مرادان، شهرعی خوّم ده کهم تهواوه. ئه وساڵ حهوت ساڵه عهزيزم، عاشقم به گوڵێکی ده ساوه (ساوا).

*

ده چمه سهرنا له شکینی، بهرا مبهربه بو کانی. یاری من زیده جوانه، باریکه ونه شمیلانی.

**

ده چمه سهری سو ڵتانی سێی روٚژان نایه مهوه، ده س (ده ست) له کێلان وه ردێنم، چل دانهی ده گرمهوه،

به ختى خو موليو ئالنى، به تاقى دە كەمەوه. ئەسمەران، دلبەران، دە با بچين بۆگول چنين،

یاری من له گهری دایه، به قورئانی سهرپهرشین، له خودای ده پاریْمهوه، خوزگه بوّیه کتر بژین.

گوڵ نیشان هدی گوڵ نیشان ئەسمەرحاڵم پەرێشان، يارم چۆتە سەفەرى دەسماڵى بۆمن نیشان. هدروایه، هدروایه، په نجهره ی روی له بایه، یارم چووته سه فهرێ، ثاگات لیّی بێ خودایه.

> ده نگم نوساوه به گوله به روّژه، له دلم ده رناچي، قسهي ئه و روّژه.

سو يندم خواردووه نه چمه حه جي حه جم بو بيته کن له جي تا ماچ نه که م خاللي خه جي! ثه وشه و نه بو شه و ي ديني به خه يال چومه مه ديني خرمه تي په ري زاده ي چيني.

وه ره ماله کهم قدت قدت مه چوّوه خه می سه دسالهم له بیر به ره وه.

پّیم لێ نێ، پێم نێ مه نێ، زه رده له بهرکو لێنێ ده ستم له نێوده ستی نێ، با بچین بوّلای گهرمێنێ

بۆتدىنىم بۆتدىنىم، بۆتدىنىم لەو مورسايە، ئەگەرئىران لىپى نەبىن، بۆت دەچمە ئوروپايە.

ماڵم لێره بارده کا، ده چمه داروبێدارێ ههرکهس ئهتوٚی لهمن کرد، یاخودا بهردی لێ بارێ.

باران بارانه سهحرا (صَحرا)ی کرد ره نگین، یارخوداحافیز (حافظ) به دلٚیکی غهمْگین، کافره ی پێ نه زان بوٚ**ت ده رچ**وم له دین، کو بر ای (کُبر ای) خال نه خشین.

بۆبازرگانی ده چمه شنو یه، کراست بو دینم له گولی هیر ویه.

هه رکه سنی ده ی کا مه نعی من و توّ، له ماڵی ده رچنی روّژی هه شت ونوّ.

سهرکه سه نیرم، تیر بکه شینم ده چمه ئیجباری، مهرگت نه بینم.

کۆشکێکت بۆدروست کهم له بنهی سه هه ندی. ده چمه سه رماڵێی به زاوا به ندی.

ده چمه سهركيوى ئاتى، دينم ئاوى حه ياتى، ده يده م به وپيره پياوه ى، چاوكه ژالم بداتى.

چون، له گهل قسمي نهستهقي مندالان

دوم دوم هه للاجي، چوينه ما ڵي مام حاجي، مام حاجي له ماڵ نه بو، هێلکه وڕۅٚني لێ نابو، به شي مه شي نه دابو.

نيسني كه! ،بچۆوه، كوره كهچه له كهتده گرى.

تاوه که! وه ره وه ،وه ره وه ، کچه زیّرینه کهت ده گری.

ده چمه ما له جو له که، قو لته قو لتی کو له که، ده چمه ما له نه رمه نی، قو لته قو لتی سه مه نی، ده چمه ما له مو سو لمان، ده نگی یاسین و قورئان.

قامكى چكو له به قامكه كانى دىده لى: بچين بچين. قامكى ته نيشتى ده لى: بوكوى بچين؟ ئهوىدىده لىن: بچين بودزى. ئىهوىدىده لىن: له خوداى نه ترسين؟ دوايين قامك ده لىن: ده بىن بترسين.

حاجى له گله گی گهرگهری، سیمان ده خوابه شقی عهلی، له عاسمانان ته به ق ته به ق له عهرزیه کوچك وکه له ك ماندونه بی (یان: بوکوی ده چی؟) عه با به له ك؟

گورگه شه وٚی، گورگانه شه وێ. به رخه چکوٚڵه که م خه وی لێ بکه وێ. لوره ی توٚی ناوێ لای لایه ی ده وێ. ده ڵێ له ماڵی ئێمه وه دورکه وێ.

بچـووه ماڵی ئـهبـویـابـو وشتـره کـهی بکـهبـه تێشـو خوری مهره کهی بکهبـهداوه ده زو خــوٚی لـێــره ده رکــهزوبـهزو بچـووه ماڵی کـولله خـوٚره کـان زمــانی بـهدیــان ببـره بــهددان چاوی ژنه کهی کوێرکه بهبێلهکان به شکو به جارێ ببنه وه له کـوٚلمان.

نیستی نیستی گری گری، بابت بچینته له شکری، قه پاڵ قه پاڵ گوی داگری. مامه پیره بوکوی ده چی؟ ده چمه حه جی و دیمه وه. ئه دی ئه من له گه ڵ خوّت نابه ی؟ ده وه ره ره گه ڵم که وه.

چون، له گهڵ مهتهڵ دا

ئەوە چىيە؟ ھەربەدواى دادە چىن و نايگەينى؟

حست.

ئەوە چن؟ سوارى نەزۆكى دەبم، دەچمە نەبرانى، دىنىم نەروانى؟ دېج، رېچىتى، ئىسمة

ئەوە چىيە؟ سەرى يەكەو بنى دو، بە قونى بابوبا پيرماندا ھە**لچو؟** ەئم دە

ئه وه چييه؟ كا چو مادان؟

کا، پردیشت، ما، دانه کدی

ئەوە چىيە؟ چومەسەر تە پۆڭكىكى، بانگم كردە ھاواڭىكى، ھەزارھا تن بە جارىكى؟

ى مە خالاً مارىسى

به جاريکي له سهر ئاوي، ده چمه بن ئاوي.

عا مه

په يدا ده بني له ئاوي، وه ك به فر له به رتاوي، **ده چينته** وه سه ر ره نگى ئاوي. هې يدا ده بني له ئاوي، وه كې به ناوي، وه كې ياوي، وي ياوي،

چومه دیّیه کی هیچ کهس تیّدا نی ، دو بهرخم ده خوا رد هیچ ئیّسك تیّدا نی، سواری ئهسپیّك بوم. هیچ روح تیّدا نی.

زگی دایان دوسه مکی دایان لانك

راست و چه پی **ده چێ** کنی، ڕێگا و بانان هه ڵده چنی، ده چێ ماڵان دای ده که نی.

يككر

قەلاّى گێچى، رِێى نيە تێى چى.

لحليه

گای سور، کلکم بر_یی **چ**و ژور.

جمم مج مستمسی بی ولا تی داده گری، به لام به فویه کی له نیو ده چی. هه رچه نده چکو له شی ولا تی داده گری، به لام به فویه کی له نیو ده چی.

چون، لەپال زاراوەدا

بۆدە چى؟ لەبەرچى دەچى؟ كى دەچى، چلۆن دە چى؟ بۆكوى دەچى؟ بە چى دەچى؟ كەنگى دەچى؟ لەگەل كى دەچى؟ بۆ چەند رۆژان دەچى؟

روح له جييه كي سهخت دايه وده رناچي !

بوم به قه ترينك ئا و وبه عهرزي دا چومه خواري!

گو يى له كلاوى **چوته** ده رێ.

ئەوە ندە رقى ھەستاوە، بايدە برينانەوە ناچىخ.

که یو ی بگری گیانی ده رده چنی!

لێره وارێکي وابوکه که ڵي لني ده رنه ده چو.

له جييه کم ديوه، ههرچي ده کهم ناچمه وه سهري.

قه ڵهمه کهم ئیستنی به ده سته وه بو که چی لیّم ون بو، نازانم به عهرزی داچووه خِواریّ یان عاسمان هه ڵی کیْشا؟

بوّلای کاری چاك نارواو ههرسهری لهکاری خراپده خورێ، وا دیاره شهیتان چووهده که ڵیشهیهوه!

قەرە چى، بە قورى داچى!

به ئاس (بهرد) و په لاش (کو ين) داچو!

ئه گهر ئيستني چوباي كه نگني ده ها تييه وه؟

ئەۋە رىيەي بگرەۋبەرى مەدە، دە چىيە بەرمالان.

ئەو چووەتە حەقان، ئىمە ماوين لە ناحەقان.

بوّ مه ندو ملایمیّ ده چیّته وه سه ربایی. ده لّیی سیّویّکن له تت کردون. ئه وکوره ئه وه نده وه بایی ده چیّ هه ربایی نهی کو تو وه بر وّبه ولاوه. داخم ناچیّ، ئه وکر اسهی کریبوم، لیّم ون بو وه!

سه د بريا به بريايه خوداى با، ده ستيك ولاقيكت نه با، به لام وه من چوباى. ياخودا مالت نا وه دان بي، نه شيوى و تيك نه چي.

چه ند روٚژیکه ده ست نوسی وتاره کهم لنی ون بـووه، ده زانم یه کیّـك لیّی هه لْگرتوم. لیّم رونه که له گولا لهی به ولاوه تر نه چووه!

ناردومهماستی بکری، چونی ئه و چونه بو وه هیْشتانه گهراوه ته وه.

وه ره چوّله مه شكينهي، له سهر دلخواز. له بيرم بي وله بيرت چي.

له گهڵ به خت وثيقباڵ چ ده كرێ؟ بچمه سه رچومي سير وانێ ئيشك ده بێ.

نه چې له رقان ئه وه نده چێشته که ی بکو ڵێنی که ببێته خه ڵو ز!

وابو، واچو به کار نايه ده بني کار بکه ين.

ته ليسميان لئي كردووه، بزانين به چي ده چين!

ئەو كابر ايە ئەوەندە چاكە، بەكاللە وپنتاوە وە دەچنتە بەھەشتى.

کابر ایه ك به کو ره که ى خو ى كوت: نابنى بر وى بو هیچ كونى و دوسمكه ت ناچى بو ده رى.

په پو، شيره كهم هه ڵچو، خه تام نه بو!

که سنک به که رم بزاننی و حه قم لنی بخوا، بچنته په رپه رو چکی ئاسماننی حه قی خو می لنی ده ستینمه وه.

بانگتان هێِشتبوم، له بيرم چو بێِم، خوٚ نهچووه بچێ بوٚ جارێکی دی.

میرات گره کان له سهر میراتی به شهرده هاتن. یه کیکیان کوتی: من به شی خوّمم ناوی و بو خوّتان. ئه وه له خیر و بیّری چومه ده ریّ!

چون، له گهڵ جنيٚودا

خودای ده کردچه ندسال، لهمه وپیش سایهی ویمان لهسه ر لاده چو! خودایه، نهی مرینی، دومانگی ئازگار لهسه رره قی پشتنی بکه وی، کهس نه بی چوره ئاویکی به گهروی دابکا ولایه کی له شی به جی و بانانه وه، بچی! خودای ده کرد به عهزاری دا ده چووه خواری!

ئاسمان دوروزه وی سه خت بو ده بو ئه من ما بام، له شهرمان، هه ی به سهرتاشین !

بسكت بهبرين چێ!

ئاخر بۆهێند پێ نهچوى، بزانه ئهوخه ڵكه له سهرئه وكارانهى كه ده ى كهى چه نده قسهت پێ ده ڵێن! ئاه ونزولهى خه ڵكى، رۆژێكى بۆت له كهره م ده كهوێ! ئهوه نده بۆ به ئێره وئهوێ دا ده چى؟ خوٚجاوى ڕا يهڵنا كهى، ياخودا له بهريه ك چى!

بهسه رته وه نه چێ، شهرته وه ك مارى پێته وه بده م!

خودای ده کردتوشی گیچه لیکی واده بو، سهریشی تیداده چو وسهر وسکهی له سهرداده نا!

ره ببی بی سهروشوین بچی، کهس به ده ردومه رگت نه زانی! خودای ده کردگیانت ده رده چو و چاویشت پی سپی ده بو! بر وهه ی پی نه چو! ئه وهه موئه مه گهی له گه لم داوی لمه لات هیچه. دویننی به منت کوت: ئەتۆھەرھىچت لەگەڵ من نەكردووه. جائەوە قسەيە؟ ھەى روتچێ! ئەوھەمو ھات و چووە ت لە چىيە؟ بۆلەگل ناكەوى؟

خودای ده کرد به ده ردی بابم ده چوی!

به قوري داچي، بو دروي ده کهي!

پنیم وایه چوته شاری سابلاغ. خودای ده کرد به ولاتره وه ده چو ونه ده گه راوه! ئه تو نه وی روژی نه ودرویانه چبوکه ده ت کردن؟ ده ست له وکاره نا شیر نه هه لگره! ده نائه ونه خته نابروی که ماوته، نه ویشی پی ده چی، ئه وجارده بیی له نیو خه لکی داسه رشو ربی !

ئەوە ندە لوتى لە حەوايە، نواڭدى چەور وگەرم نەبىي بەگەروى رۆناچىي! قسەيەكى بكە، وە قسان بچى، مردوت مرىي!

چونی بێ وهاتنه وه ی نه بێ!

زورله خوّت ده رچوی و خوّت پنی زوّره! ر

ره ببی هه ژدیهای حهوت سهر بچیّته خهونیّوه!

چون، له گهل بهیت دا

له به یتی سوارو ی سنجانی دا، ئاواهاتو وه چه ندم پی کو تی سوارو ، به شقی خودای مه چووه، مه ته ریزی ده گه وره و گران، خو ماوی (خو مه هاوی) که ناری ده سواران...

له به یتی سوار و ی ئایشه گو لنی دا، ئاواها تو وه: ئه وه ده لنی سوارمه زنی، به من مه زنی، سه رت له پو لای چه نگت له ئاسنی، هه رقه لا تیکی ده چییه ی ئه توی له بنی، ئه و حاکمیکی زه ره نده یه ئه توی له کنی، ئه وه سو لتانی ئه سته مبولنی له به رسامی چو که له سوار ی من، ناسه کنی.

له به یتی لاسه شوری بالله کیان و خه زالمی مه لا نه بیان دا، ئاواها تو وه کیژه که، ده موله عاست له هه رزه کاره که گه یشت، به بیانوی چونه ده ری ری گری مالله بابی داگرت...

له به یتی ناسرومالمالدا، ئاواهاتو وه: به بازن، به زولفی به خه نه، قامکی به ئه نگوستیله، ده ستی ده داکو ته که کی دارمه رحه م، ده چووه ده وری ره شمالی مالمال راسته ی ره شمالیی، به زه ندی به بازن سه بر وکه سه بر وکه ده یکو تاوه..

له به یتی سه یده وان دا، ئاواهاتو وه ئاوی کو پستانان دینه خواری چه ند به تو ندی، چه ند به تیژی، هه لده رژینه بن سوره گولی سه ر به گژنیژی.

ده جائه و که سانه ی خوداشناسن، وه رن ره جمم کهن، کی دیـویـه تی، لهده وره تی زه مانان له سه رسی کو ران را بوك بچنه وه مالی ده بابان، به تارای سوروهه ربه کیژی ؟...

له به یتی د مدمدا، ئاواهاتو وه:... بانگیکم وه به رخو لای ئه وی دیکه م وه به ر پیغمه مبه ری ئاخری زه مانی، بانگی دیکه م وه به رحه زره تی عه لی، روژی جو معه و جه ماعه تان سوارده بی له دولدولی، ده ست ده داته زولفه قاری، ده چینه خه زای گاور قرانی، بانگ دیم وه به رسه و زه پوشی له حاجی خوشی، له ترشه کانی...

له به یتی له شکری دا، ئاوا هاتو وه جا، ئه من ده چومه جبه خانه ی ئاغای چه له نگ ، لیم ده رده کیشان پینج سه د رمبی کوپ ره شی دار حه یزه رانی ... لیم ده رده کیشان پینج سه د مه تالی گوئ فیلی که رگه ده ن ، بن به جو لانه ... لیم ده رده کیشان پینج سه د بو روبده و وکو یتی قاپ ره شی کلك له سه رچوانه ...

له به يتى گه لۆدا، ئاوا هاتو وه:... سه ركو لمى ئه وى نازدارى به من بمينى به سوره گوله كهى ده ئه وه ل به هارى، ئه گه ر به حوكمى ته رزه وبارانى به مل يه ك داده چون له ئه و به رئه و به رىدى ده كاوله سۆمايه.

له به يتى با پير ئاغاى مه نگوردا، ئاوا هاتو وه

ره سواغای میردیکانی سویندخوره به قورنانی دولین: ده شیوینم لاجانی ما مهش بچنه تارانی

تييان ده خهم قرراني...

له به یتی مهم و زین دا، واها تو وه :... خوشکنی ئه زت بیم به قو ربانه، ئه من جاریکی ده گه ل په ریان چومه راوی چل شه و وچل رفزانه، له په ریان هه لبرام، له منی کرده وه کریوه و بارانه، ریم سه ره و ده رنه کرد، که و تمه شاری جزیر و بوتانه، له سه رکوشکی یای زینی ده بوم به میوانه...

له به یتی خهج وسیا مه ند دا، ئاوا هاتو وه خه جیّش ده گه ڵ پوٚلی کچان، نه شمیلان، ئاسکوڵان، ده چووه گیّلاخه ومه ندوٚکیّ، کچان به داویّنی ئه و کیّو و دوّلانه، وه رده بو نه وه، کوران به لایه کی دیکه وه...

له به يتى شيخى سه نعان دا، ئاوا هاتو وه:

ئے گەردە بینے وردە خالی لے گەل قے دیکی شمشمالی جے درگ ودل بو وی دەنالی ئے من دە چم بے عدبدالی تونهت دیوه کیژی کالی...

له به يتى بارام و گولندام دا، ئاوا هاتو وه

ئىه گەرشىت نەبى ونىەبى دىوانىە تۆ وەكومەجنون نىەگرى بەھانە نهجي بوشاخان سوبحانه لميليّت ناده نني، ئـ مرى جـانـانـه له به يتى سه عيدوميرسه يفود دين به گ (سعيد ومير سيف الدين بيگ) دا، ئاوا هاتو وه :... هاتوم دانیشتوم به سه رگه ردانی، روم نییه نه گه ر بچمه وه ناوه دانی، قه لهمى تۆپە بۆخۈت دەزانى،...

له به يتى ناز وخدر دا، ئاوا هاتو وه:

ها تنه خواري ده سره و ده سمال وبه نبد لاچون اله سه ر خال بازنه ده شکین و خیر خال له به يتي ميهر و وه فا دا، ناوا هاتو وه:

بوبه قيده و كاله كال

وه ختیشم لێ دره نگ بو وه، هاتو ته وه ختي بانگي ئێو ارێ، چاوت به من بمێني به ئىلەستىرەىرۆژى، كولمىلەت بىلەمن بمىنى بىلە گوللى ھىلەنسارى. سبحه ینی هه چیزوتره بوم بچو بوسهرکانی شیخان، کانی وروباری، با جیره ی ريْگايه هه لْگرم، بهديتن و بوني ياري ...

له به يتى شيخ فه رخ و خاتون ئه ستى، دا، ئاوا هاتو وه:

لیّت تیّـك چیّ ســهروســـا مــانی بعقوري داچي تاده تواني

لهبهيتي كهل وشيردا، ئاوا هاتو وه

جنگای یادشاهان ئیر ، قه لابو لۆتى نەيان كردھىچ فكروئەندىش

له به يتى عبدالله خان مُكرى دا، ئاوا هاتو وه :...

ئاغام، عدقلت يدشوكاوه داره لمه بهقسوري گيراوه قــو ليكى نــه چــووه بــه ولاوه

قمه به داتی سو بحانی گهلیک ئه بله و هیچ نه زانی ئاورتداويدمه خدرماني خوشي ندبيني له گيياني ئازای بەندەنت بگرى ۋانى داستون بن له سه ياني...

دەرك ويەنجەرەي سەرياك تەلابوو بەرەوبارە گاى يادشاچونە يىش...

يان پهريان ده ستيان ليت داوه ئاوزوره ده لينے سيلاوه گەنىم وجىزمان نىددىر اوه...

چون، له پاڵ هونراوه کانی شاعیران دا

هیمن:

ئهى ئەوانەي قەتلە بىرم ناچنەوە! ئىستە بىمبىنن، ئەرى دەمناسنەوە؟ دىشا

ھەژار:

بنهوده یه بیر وخهم، دلتخوش که برا! پرسیارنه کرا، به شت درا، هه رچی درا. توهیشته نه هاتو یه جیهان روژی به ری، ئه وروژی ده بو بچیه ده ری، دیاری کرا.

گۆران:

خوزگهم به سالی رابردو له پرهات وله ناکاو چو ده ریایه ک تاسه که مهدو عهلی با پیرناغا:

شهمال ده خیلم بچو بوّلای له یل بوّلای لهیله کهی بنی وه فا وبنی مهیل پیّشکهش که نامهی ده رون له غهم که یل… ناا

ئىسباتى خەت وخاڭەبەسەد دىدەيى گريان،

عومری کورتی دلداریم بو یهك: پربه دنیائاره زو جی مابوم له پاری مردو... ناچیّته وه ئه ونوخته له نیّودیده یی ته ردا. پیره میّرد:

مه گری مه ناله با به خه فهت دلشکست نه بن، نه ختنی له لات ئه میننه وه بو به هه شت ئه چن.

حاجي قادر كۆيى:

يه كيْكي نا يه ته وه چونيان هه رئه و چونه،

له شيْخ وعاليم وجاهيل، له پادشاه و گهدا...

زيوه ر:

گهرچی ئهرزی هیندبلندی وه خته لای من بچیه عهرش، واسیتهی سهربهستی و ئیجرایی ئایینی منی...

ئەدەب:

له وروْژه و ه جانا! نه زه رت لیّمه که لابر د، .

چونی سهرومالم به خوداهه رله نهزه ر دا...

طاهربیگ (تاهیربه گ):

نه ماوه حالهت وژینم، له ده س چو روحی شیرینم، ره فیقان با بکهن شینم، سهدای گریه و فه غان با بیّ...

صافى:

سه بری ئه ییو بم له کوئ بو وعومری نوحم چوّن ده بێ، پینج ودو ڕۅٚژێۣٚکی ماوه، ڕوح که چو ناییته وه...

ئانى:

دڵیشم چو گوڵیشم چو، که یاری گوڵعیزارم چو نه ماژینم، له گهڵ خوٚشی به تاراجی نیگارم چو...

صەفوەت:

سهری عه قلّم له ده ستم چو، که مالّ وهوّش وعیلمم چو ئومیّدی وه سلی یارم چو، مهده د یا ساکینو لبه غدا.

سوزى:

زه مان شیّوا زه مین هاژا که ئه و چو، به ڵێ که و چو له عالهم قهدری که و چو...

ئەدىب:

ئاواره و خو ينخوره، مه گهر واميقى عهزرام، لوّمهم چده كهن، كوشته وسهر گهشته يى له يلام، بوّدانه يى خالّت به فريو چوم، دلّى كيْشام، غهرقى غهم و سه وداسه رو ئاشو فته وشه يدام...

وه فايى:

پهرده ی کر اسی لاچوپشکوت به ههردو لیّوان، گوڵ وشه کرده باری له کوچهی باغی سیّوان، زولفی رژانه کوڵمی وه ده رکهوتن له نیّوان، شهمس وقهمهرهه لاتن دویّنتی به نویّژی شیّوان...

بێ کەس:

بیست وحدوت ساله تاله ژبانم وه ئینسان ناچم عدینی حدیوانم دلدار:

لـه ژیرده ستی تـوزور پـه ریشانم، کـه ی رزگارده بم مالی ویــرانم؟

به یادی ئه و دُلهی تینو کهچوْن هات و وه هاش ده ر چو... بیّتوئه سبی چه ندئه سلّ بی، سواری چالاکی نه بیّ،

قا بیله، ده رچی له مهیدانی جیدال وجیگه ره و ت...

شيخ ره زا تالهباني:

خزمینه، مهده ن په نجه له گهل عه شره تی جافا میر وله نه چی چاکه به گژ قولله یی قافا.

كامران موكرى:

ئەوى لە سامان نىزىك بېتەوە رەروشتى بەرزى بىرئەچىتەوە...

قانيع:

چەن خۆشەكەئەورۆژە بلىسەى گرى ئاگر، وەك بەرقى غەزەب دىتودەچىي لىرەوە تا چىن...

شيخ سه لام:

ده ست مایهی عومرم، له ده ستم ده رچو،

به یه نجهی ته جل، جه رگم کون کون بو،

ناگەرىتەوە، كەسنى لەو دونيا،

تالێي بپرسين ئهحوالٰي مرد و...

موحهممه د تهوفيق وردى:

به فری چوه وه ی په له په له بو ـ وه ك ميْگه لی مه ر

له بن له شکری ههوری تهمی زو ـ ناهیٚڵێ که سهْر...

سابیرسه عیدشوکری (رازی):

کیّلیّکی بهرز، بهقهدبا لای شهم لـهروی بنـوسن هـوٚنـرا وهکـانم

كاكدى فدللاح:

چاوی نه ترسنی، **بچی** بنی پشو

گیانی نه بهزی، بکا به تیشو...

موحهممه د ساليح ديلان:

پن له خرتك چوى به ردى ههردى دهرد،

ره نگ هه لبزر کاو به هه ناسهی سه رد...

حەرىق:

گەردە چمەوە ساحيب، نيه هيچ مونيس و ساحيب

گەردىمەسەقز، نارى سەقەر والە جگەر ما...

سواره:

رِوْژپەرە ساردە كىزە ى باى زريان كاتەبۆژىنى لەدەسچو گريان...

لەسەر گلكۆم بى بەبى زىــا دوكەم

که به تیری شدم ده رچووه گیانم

سيف القُضات: به له رزه ده چنه فريزوچنينٽي

گریانه کاریان جێی پێکه نینێ!...

چون، له نيو چيروك دا:

له چیرو کی دا پیره و مام ریوی دا: (دایه) پیره چو تیخه له یه کی هینا و خیر ا کلکی مام ریوی په راند. مام ریوی گه لیك له داپیره پاراوه که کلکه که ی بداته وه. داپیره کوتی: بچووه (بچو) شیرم بو بینه تا کو کلکه قو لهت بده مه وه. مام ریوی چووه کن بزن، کوتی بزن: شیر ده بو داپیر کلکه قو لهم بداته وه، بزن کوتی بچو بو کن دار، گه لام بو بینه تا کو شیرت ده می. ریوی چووه لای دار، کوتی دار، گه لاده بو بزن، بزن شیر دا بو دا پیر کلکه قو لهم بداته وه. دارکوتی: بچووه گه لاده بو بینه تا کو گه لات بده می، ریوی چووه سه رکانی، کوتی: کانی شیر دار دارگو ای برن شیر دا بو دا بو

چون، له چیروکی مهروکه و بزنوکه دا:

... که ها وین داهات بزنو که به مه رو که ی کوت بابچین خانو چکه یه ك بوخومان دروست که ین، که زستانی بچینه نیوی و خومان له سه رما وگو رگ و... بپاریزین. مه رو که کوتی: من دوگی خوم خوش بی. خانوم بوچییه؟ بر و بوخوتی بکه.

بز نوکهش رۆیشتخا نوچکه یه کی بوخوی پیکه وه نا. ده گه لکو زستان داهات بزنوکه چووه خا نوچکه که یه وه...

چون، له چیروکی گورك وبزندا:

بزن چووه سەربانى مالى گوركودەستى كرد بە تەپەتەپنى.

گورگ قه ڵسبو كوتى:

ئەوە كێيە لەبانى تەپەتەپنى دەكا؟

کاسه وکه و چکم لئی خو لاوی ده کا له میوانانم شهرمه سار ده کا بزنیش ینی کوت:

دوچاوم پیوهیه، بزبزوکه کی خواردویه تیتلی من بیته شهرو جهنگی من…

ئەدە مىنىم، مىنىمنىۋكە دوشاخم پنوە يە، بنىل بنلۆك كى خواردويە بىيىلى مىن

چون، له چیروکی ریوی و مریشکه قولهیدا:

مریشکه قولْنیك له ههوارچیان به جی مابو وههرله ههورای ما بوّوه. ریّویّك چووه زگی و کوتی: ده بی ههرئیّستی بتخوّم!

مریشکه که ش پنی کوت: جاری آیم گهری با هیندیکی دی خوم قه آله و که مه وه و جو جکان هه آینم. جا، ئاغایه کی به ما آلم، وه ره پیمان وه ربه و بما نخو و اینمان تیر به. ریوی به قسه ی کردو خوی ایی هه آلبوارد. پاشان مریشکه قو آله چوه کن مام هو مه ره ی را و که رو نه قله که ی له نو که وه بو گیر اوه و زورده سته و داوینی مام هو مه ره ی که: په ندیکی به سه رریوی بینی (بهینی). و ایان دانا، وه ختیک مریشکه قو آله جو جکه ی هه آلینان و ریوی قرمی خوی ایی خوش کردن و چوه زگیان، به مام هو مه ره ی را بگه یندری. سه رده میکی پی چو، مریشکه قو آله جو جکه ی هه آلینان و ریوی تی خوه در انه وه داهات و چوه زگ مریشکه قو آله ی دوی تی که دو وه آله ی دوی تی که دو وه آله دو اله ی دوی تی که دو وه آله دو و آله دو داهات و په دوای به دوای نه و نو آله چه و را نه وه داهات و په دوای به دوای نه و نو آله ی دو داهات و په دوای به دوای ب

دايـك وجـوجكـان دەخــومــه

ھەچۆمەچۆمە خ

دنيا به كەيفى خوْمە!

مریشکه قو له ش پنی کوت: توخو لا وامه لنی، ئه من ده ترسیم. واچاکتره بلّیی: مام هومه ره ی پشت که ندی به خوت و به تولّه قه ندی که ولی ریّویت به چه ندی؟

هەرلەم دانەرە:

(لەچاپدراوە)	۱_بنهچهی کوردان وبنچینهیزمانی کوردی
(لەچاپدراوە)	۲_واپسین سخنان بزرگان
(لەچاپدراوە)	۳_ازمعادن فکری بهره برداری کنیم
(چاپ نه کر اوه)	۴_شەرح ووە رگێڒانى بەيت وباوى «سەيدە وان» بە فارسى
(چاپ نه کر اوه)	۵_قاموسی نیّوه دوانه کانی زمانی کو ردی
بادینانی، سورانی،	۶-دربارهٔ منظومهٔ شیخ صنعان به زبان کردی (گویشهای
(چاپ نه کړ اوه)	اورامی)وزبانهای فارسی و تر کی

سروش لهچاپىداوه:

گهرّانه وه سهرخوِّ، نوسهر: دوکتور شهریّعهتی، وهرگیّر: صدیّق بوّرهکهیی. قهران ٤٥

كوردستان و ئيمپرياليزم، كومهلى غهم خواراني گهلى كورد.

۳۵ قهران

عیرفان، بهرامبهری، تازادی، نویسنی: دوکتور شهریّعه تی، وهرگیرّ: ههژار. ۳ تمهن

دایه! باوه! کیْخراوه؟ نوسهر: دوکتور شهریّعهتی، وهرگیّر: ههژار.

ه ۱ تمهن

داهاتوی کیسلام، نوسراوی: سیدقطب، وهرگیز: صدیق بوره کهیی.

٥٠١ قهران

سیمای موحهممهد، نویسنی: دو کتور شهریّعه تی، وهر گیرّ: صدیّق بوّره که یی. قهران ک

بهندى، بونهمر «آيتالله طالقانى»، وهركيز: هوشيار.

۲۵ قهران

فهلهسيتن رزگار دهبي، نوسهر: محمود حكيمي، وهرگيز: هوشيار.

٤ تمەن

ديوانی مهلای جزيری، هونراوهی: شيخ ئهحمهدی جزيری، ههژار شهرحسیلی کردوه.

ه ۱۵ تمهن

ئینسان و بروا، نوسراوی: توستاد مطهری، وهرگیز: محمد صالح ابراهیمی.

ئايين و ئەوين، ھۆنراوەى: سيّد مُحمَّد سعيدى كوردستانى.

۳۰ تمهن

کتیّب سوتانی تیّران و میسر، نوسهر: ئـوستاد مطهـری، وهرگیّر: عهزیز

مانسانی جمهوری اسلامی ایران اس

